

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EF) nr. 1138/98 af 28. maj 1998 om ændring af bilag II og III til forordning (EF) nr. 519/94 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande 1
- * Rådets forordning (EF) nr. 1139/98 af 26. maj 1998 om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer 4
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1140/98 af 2. juni 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 8
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 1141/98 af 2. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1464/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for sukkersektoren 10
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 1142/98 af 2. juni 1998 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (1. juli 1998 til 30. juni 1999) 11
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 1143/98 af 2. juni 1998 om gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for køer og kvier af bestemte bjerg-racer, ikke bestemt til slagtning, med oprindelse i bestemte tredjelande og om ændring af forordning (EF) nr. 1012/98 14
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 1144/98 af 2. juni 1998 om fastsættelse for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999 af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for kalve på ikke over 80 kg med oprindelse i visse tredjelande 22

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 1145/98 af 2. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1169/97 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter	29
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1146/98 af 2. juni 1998 om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 541/95 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser, som er udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder	31
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1147/98 af 2. juni 1998 om ellefte ændring af forordning (EF) nr. 913/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien	35
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98 af 2. juni 1998 om integrering af de ændringer, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2086/97 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i forordningerne om sukkersektoren	38
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1149/98 af 2. juni 1998 om fastsættelse for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999 af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for levende kvæg af en vægt på 80 til 300 kg med oprindelse i bestemte tredjelande	40
Kommissionens forordning (EF) nr. 1150/98 af 2. juni 1998 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben	45
Kommissionens forordning (EF) nr. 1151/98 af 2. juni 1998 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel	47
Kommissionens forordning (EF) nr. 1152/98 af 2. juni 1998 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter	49
Kommissionens forordning (EF) nr. 1153/98 af 2. juni 1998 om berigtigelse til forordning (EF) nr. 1105/98 om fastsættelse af importtold for korn	51

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

98/352/EF:

* Rådets beslutning af 18. maj 1998 om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (ALTENER II)	53

Kommissionen

98/353/EF:

* Kommissionens beslutning af 16. september 1997 om statsstøtte til virksomheden Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K (1997) 2903)	58

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

- * Kommissionens afgørelse af 19. maj 1998 truffet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 vedrørende handelshindringerne som følge af den japanske praksis ved import af læder (*meddelt under nummer K (1998) 1373*) 65
-

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 782/98 af 7. april 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1626/94 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EFT L 113 af 15. 4. 1998) 68
- * Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 803/98 af 16. april 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2275/96 om specifikke foranstaltninger for levende planter og blomsterdyrkningens produkter for 1998 (EFT L 115 af 17. 4. 1998) 68

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1138/98

af 28. maj 1998

om ændring af bilag II og III til forordning (EF) nr. 519/94 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EF) nr. 519/94⁽¹⁾ indførte i forbindelse med import fra Folkerepublikken Kina de kvantitative kontingenter, der er anført i bilag II til nævnte forordning, samt de tilsynsforanstaltninger, der er anført i bilag III til samme forordning;

ved fastlæggelsen af kontingenterne har Rådet haft som mål at bevare en vis ligevægt mellem en passende beskyttelse af de pågældende fællesskabsindustrier og opretholdelsen af en samhandel af acceptabelt omfang med Folkerepublikken Kina under hensyntagen til de forskellige involverede interesser;

på baggrund af analyserne af de vigtigste økonomiske indikatorer, herunder især mængder af kinesiske importvarer og disses markedsandel, må det konkluderes, at kontingenterne for legetøj henhørende under HS/KN-kode 9503 41, 9503 49 og 9503 90 bør afskaffes, og at denne afskaffelse hverken er uforenelig med ovennævnte mål eller kan forventes at ville forstyrre forholdene på fællesskabsmarkedet;

i lyset af erfaringerne med kontingenterne antyder situationen for de berørte fællesskabsproducenter, at en opjustering på 5 % af kontingenterne vil være passende og hverken vil være uforenelig med ovennævnte mål eller kunne forstyrre forholdene på fællesskabsmarkedet; for så vidt angår fodtøj er der imidlertid på grund af fodtøjsindustriens særlig følsomme karakter ikke for tiden anledning til nogen forhøjelse;

de varer, for hvilke der i henhold til denne forordning afskaffes kontingenter, bør være underlagt forudgående fællesskabstilsyn for at sikre en passende kontrol med omfanget af og priserne på indførslen af de pågældende varer;

de kvantitative kontingenter og tilsynsforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 519/94, bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II og III til forordning (EF) nr. 519/94 affattes som anført i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 1998.

På Rådets vegne

M. FISHER

Formand

(¹) EFT L 67 10. 3. 1994, s. 89. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 847/97 (EFT L 122 af 14. 5. 1997, s. 1).

BILAG I

»BILAG II

Liste over kontingenter for visse varer med oprindelse i Kina

Varebeskrivelse	HS/KN-kode	Kottingenter (årsbasis)
Fodtøj	ex 6402 99 ⁽¹⁾	39 151 481 par
	6403 51 6403 59	2 795 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	12 120 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	18 228 780 par
	6404 19 10	31 897 716 par
Bordservice og køkkenartikler, af porcelæn	6911 10	48 090 tons
Bordservice og køkkenartikler, af keramisk materiale, undtagen af porcelæn	6912 00	36 383 tons

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: fodtøj, for hvilke cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 ECU, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) Fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, med en ikke-sprøjtetstøbt sål, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper, og lign.
- b) Fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: fodtøj, for hvilke cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 ECU, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.*

BILAG II

»BILAG III

Liste over varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina under fællesskabstilsyn

Varebeskrivelse	HS/KN-kode
Ammoniumchlorid	2827 10
Andre polyvalente alkoholer	2905 49 90
Citronsyre	2918 14
Tetracycliner og derivater heraf	ex 2941 30
Chloramphenicol	ex 2941 40
Basiske farvestoffer samt præparater på basis heraf	3204 13
Kype-farvestoffer samt præparater på basis heraf	3204 15
Fyrværkeriartikler, signalraketter, tågesignaler, livredningsraketter samt andre pyrotekniske artikler	3604
Polyvinylalkoholer	3905 30
Handsker	4203 29 91 4203 29 99
Fodtøj	6402 19 ex 6402 99 ⁽¹⁾ 6403 19 ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾ ex 6404 11 ⁽²⁾
Keramiske dekorationsgenstande af porcelæn	6913 10
Glasvarer	ex 7013 ⁽³⁾
Cykler	8712 00
Legetøj	9503 30 9503 41 9503 49
Puslespil	9503 60
Legetøj	9503 90
Spillekort	9504 40
Varer under HS/KN-kode	9603 29 9603 30 9603 40 9603 90

(¹) Fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: fodtøj, for hvilke cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 ECU, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

(²) a) Fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, med en ikke-sprøjtetstøbt sål, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper, og lign.

b) Fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: fodtøj, for hvilke cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 ECU, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

(³) Undtagen skifterammer, der består af en mekanisk udtaget glasplade med slebne kanter, et papirark med påtryk og en fiberplade, der støtter billedet, og hvor rammen holdes sammen af klemmer af uædelt metal.*

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1139/98

af 26. maj 1998

om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 2, og

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med del C i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer⁽²⁾ er der givet tilladelse til markedsføring af visse genetisk modificerede produkter ved Kommissionens beslutning 96/281/EF af 3. april 1996 om markedsføring af genetisk modificerede sojabønner (*Glycine max* L.) med øget tolerance over for herbicidet glyphosat, i medfør af Rådets direktiv 90/220/EØF⁽³⁾, og ved Kommissionens beslutning 97/98/EF af 23. januar 1997 om markedsføring af genetisk modificeret majs (*Zea mays* L.) med kombineret modifikation for insekticide egenskaber, frembragt ved Bt-endotoksin-genet, og øget tolerance over for herbicidet ammoniumglufosinat, i medfør af Rådets direktiv 90/220/EØF⁽⁴⁾;
- (2) der har ikke på grundlag af direktiv 90/220/EØF været sikkerhedsmæssige grunde til at angive på mærkningen af genetisk modificerede sojabønner (*Glycine max* L.) og genetisk modificeret majs (*Zea mays* L.), at produkterne er fremstillet ved hjælp af genetisk modifikation;
- (3) ikke-levedygtige produkter, som er fremstillet af genetisk modificerede organismer, i det følgende benævnt »GMO'er«, er ikke omfattet af direktiv 90/220/EØF;
- (4) nogle medlemsstater har truffet foranstaltninger til mærkning af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er fremstillet af de nævnte produkter; indbyrdes afvigelser mellem disse foranstaltninger kan hindre den frie bevægelighed for de pågældende levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser og derved virke forstyrrende på det indre markeds funktion; det er derfor nødvendigt at vedtage ensartede fællesskabsregler om mærkning af disse produkter;
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser⁽⁵⁾ indeholder i artikel 8 særlige supplerende mærkningskrav til sikring af fyldestgørende oplysning af den endelige forbruger; disse særlige supplerende mærkningskrav gælder ikke for levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet inden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 258/97, og som af denne grund ikke anses for at være nye;
- (6) for at forhindre konkurrenceforvridninger bør de samme principper ligge til grund for reglerne for mærkning, til oplysning af den endelige forbruger, af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der består af eller er fremstillet af GMO'er, og som er markedsført i henhold til en tilladelse under direktiv 90/220/EØF inden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 258/97, og af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som markedsføres efter nævnte forordnings ikrafttræden;
- (7) Kommissionens forordning (EF) nr. 1813/97 af 19. september 1997 om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF⁽⁶⁾ foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer, indeholder derfor generelle mærkningsregler for de ovennævnte produkter;
- (8) der bør snarest muligt fastsættes detaljerede, ensartede fællesskabsregler for mærkning af de levnedsmidler, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1813/97;

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 21).

⁽²⁾ EFT L 117 af 8. 5. 1990, s. 15. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/35/EF (EFT L 169 af 27. 6. 1997, s. 72).

⁽³⁾ EFT L 107 af 30. 4. 1996, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 31 af 1. 2. 1997, s. 69.

⁽⁵⁾ EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 257 af 20. 9. 1997, s. 7.

- (9) på linje med artikel 8 i forordning (EF) nr. 258/97 må det navnlig sikres, at den endelige forbruger oplyses om eventuelle karakteristika eller ernæringsmæssige egenskaber, som f.eks. sammensætning, næringsværdi eller ernæringsmæssige virkninger eller påtænkt anvendelse, der bevirker, at et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens ikke længere svarer til allerede eksisterende levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser; levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er fremstillet af genetisk modificerede sojabønner eller af genetisk modificeret majs, og som ikke svarer til de tilsvarende traditionelle produkter, bør derfor underkastes mærkningskrav;
- (10) i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 258/97 skal mærkningskravene være baseret på en videnskabelig vurdering;
- (11) der må opstilles klare mærkningsregler for de ovennævnte produkter, hvorved der gives mulighed for pålidelig og praktisk gennemførlig officiel kontrol, der er let at gentage; der bør udvikles videnskabeligt validerede prøvningsmetoder;
- (12) det må også sikres, at mærkningskravene ikke er unødigt komplicerede, men dog tilstrækkeligt detaljerede til, at forbrugerne får de oplysninger, de har behov for;
- (13) på nuværende tidspunkt er tilstedeværelsen i levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser af protein eller DNA stammende fra genetisk modifikation det kriterium, der bedst opfylder de ovennævnte krav; denne fremgangsmåde kan senere tages op til revision i lyset af den videnskabelige udvikling på området;
- (14) tilfældig kontamination af levnedsmidler med DNA eller protein fra genetisk modifikation kan ikke udelukkes; mærkning som følge af denne kontamination kan undgås ved at fastsætte en tærskel for sporing af DNA og protein;
- (15) man bør på baggrund af relevant videnskabelig rådgivning hurtigt gøre sig overvejelser om, hvorvidt der kan fastsættes en minimumstærskel for tilstedeværelsen af DNA eller protein fra genetisk modifikation og, i bekræftende fald, på hvilket niveau;
- (16) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er fremstillet af genetisk modificerede sojabønner (*Glycine max* L.) eller genetisk modificeret majs (*Zea mays* L.), hvori der er DNA fra genetisk modifikation til stede, svarer ikke til tilsvarende traditionelle produkter og er derfor underkastet mærkningskrav;
- (17) protein eller DNA fra genetisk modifikation kan være ødelagt under de forskellige forarbejdningsstadier; i så fald bør de pågældende levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, hvad mærkningskrav angår, anses for at svare til tilsvarende traditionelle produkter; de er derfor ikke underkastet mærkningskrav; der bør udarbejdes en liste over sådanne produkter;
- (18) imidlertid kan nogle forarbejdningsmetoder i givet fald ødelægge DNA, men ikke proteiner; det kan ikke udelukkes, at sådanne metoder kan anvendes til levnedsmidler; levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som ikke indeholder DNA fra genetisk modifikation, men som indeholder proteiner fra genetisk modifikation, kan ikke anses for at svare til tilsvarende traditionelle produkter; de bør derfor være underkastet mærkningskrav;
- (19) ingredienslisten bør indeholde de nødvendige oplysninger, medmindre der ikke findes en sådan liste for det pågældende produkt; i så fald bør oplysningerne klart anføres på produktets mærkning;
- (20) denne forordning griber ikke ind i de erhvervsdrivendes ret til på mærkningen af deres produkter at anføre andre udsagn end dem, der er fastsat i denne forordning (som f.eks. fravær af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er fremstillet af genmodificeret soja eller majs, eller tilstedeværelsen af sådanne levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, hvor dette ikke kan bevises videnskabeligt, men hvor det kan påvises på anden måde), forudsat at sådanne udsagn er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 79/112/EØF;
- (21) i betragtning af deres rækkevidde og konsekvenser er de ved nærværende forordning indførte fællesskabsforanstaltninger ikke blot nødvendige, men afgørende for, at de opstillede mål kan nås; disse mål kan ikke opfyldes ved, at medlemsstaterne handler hver for sig;
- (22) denne forordning erstatter Kommissionens forordning (EF) nr. 1813/97, som derfor bør ophæves;
- (23) et udkast til denne tekst har efter proceduren i artikel 17 i direktiv 79/112/EØF været forelagt Den Stående Levnedsmiddelkomité, som ikke har været i stand til at afgive nogen udtalelse; efter samme procedure har Kommissionen forelagt Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning finder anvendelse på levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der som sådanne er bestemt til den endelige forbruger (i det følgende benævnt »de anførte levnedsmidler«) og som helt eller delvis er fremstillet af:

- genetisk modificerede sojabønner omfattet af beslutning 96/281/EF
- genetisk modificeret majs omfattet af beslutning 97/98/EF.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på de tilsætningsstoffer, aromastoffer til anvendelse i levnedsmidler og ekstraktionsmidler, til fremstilling af levnedsmidler, som nævnes i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 258/97.

Artikel 2

1. De anførte levnedsmidler er underkastet de særlige supplerende mærkningskrav, der er fastsat i stk. 3.

2. Anførte levnedsmidler, der hverken indeholder protein eller DNA fra genetisk modifikation, er ikke underkastet de særlige supplerende mærkningskrav.

Der skal efter proceduren i artikel 17 i direktiv 79/112/EØF og under hensyn til den tekniske udvikling, udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler og relevant videnskabelig rådgivning udarbejdes en liste over produkter, der ikke er omfattet af de særlige supplerende mærkningskrav.

3. De særlige supplerende mærkningskrav er følgende:

- a) Hvis levnedsmidlet består af mere end én ingrediens, skal ordene »fremstillet af genetisk modificeret soja »eller« fremstillet af genetisk modificeret majs« figurere på den i artikel 6 i direktiv 79/112/EØF omhandlede ingrediensliste, anført i parentes umiddelbart efter navnet på den pågældende ingrediens. Disse ord kan subsidiært anføres i en klart synlig fodnote til

ingredienslisten, hvor der henvises til den pågældende ingrediens ved hjælp af en asterisk (*). Hvis en ingrediens allerede er anført som værende fremstillet af soja eller majs, kan ordene »fremstillet af genetisk modificeret« forkortes til »genetisk modificeret«; hvis den forkortede form bliver brugt i en fodnote, placeres asterisken umiddelbart efter ordet »soja« eller »majs«. Hvis begge former af ordene anvendes som fodnote, skal det være med en skrifttype af mindst samme størrelse som ingredienslisten selv.

- b) For produkter, for hvilke der ikke findes nogen ingrediensliste, skal ordene »fremstillet af genetisk modificeret soja« eller »fremstillet af genetisk modificeret majs« figurere klart på levnedsmidlets mærkning.

- c) Hvis en ingrediens i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, litra b), første afsnit, i direktiv 79/112/EØF alene er betegnet ved navnet på en kategori, skal denne betegnelse suppleres med ordene »indeholder...(*)«, der er fremstillet af genetisk modificeret soja/genetisk modificeret majs, alt efter omstændighederne.

- d) Hvis en ingrediens i en sammensat ingrediens er fremstillet af de anførte levnedsmidler, skal dette anføres på slutproduktets mærkning sammen med de i litra b) anførte udsagn.

4. Denne artikel gælder med forbehold af de øvrige krav i Fællesskabets lovgivning om mærkning af levnedsmidler.

Artikel 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 1813/97 ophæves.

Artikel 4

1. Mærkningskravene i denne forordning gælder ikke produkter, som lovligt er fremstillet og mærket i Fællesskabet, eller som lovligt er indført i Fællesskabet og bragt i fri omsætning inden denne forordnings ikrafttræden.

2. Anvendelsen af artikel 2 på produkter, der markedsføres med mærkning, som opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1813/97, og som angiver, at de indeholder genetisk modificeret materiale, kan udsættes i indtil seks måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft 90 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(*) Ingrediens(er) som skal anføres nærmere.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 1998.

På Rådets vegne
J. CUNNINGHAM
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1140/98

af 2. juni 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. juni 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0707 00 05	052	102,2
	068	64,4
	999	83,3
0709 90 70	052	70,4
	999	70,4
0805 30 10	382	57,3
	388	57,3
	999	57,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	34,0
	388	71,8
	400	85,7
	404	95,1
	508	97,8
	512	75,6
	524	90,2
	528	72,0
	720	139,8
	804	103,7
	999	86,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1141/98

af 2. juni 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1464/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/
96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/97⁽³⁾ blev
ordlyden af artikel 2a i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 3665/87⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
604/98⁽⁵⁾, ændret, idet der blev indført en undtagelsesbe-
stemmelse til de generelle bestemmelser, således at en
eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen også
gælder for udførslen af et andet produkt med en tolvcifret
produktkode end det produkt, der er anført i rubrik 16 i
licensen, hvis dette andet produkt tilhører samme
produktgruppe; for at den nye ordlyd af artikel 2a i
forordning 3665/87 kan anvendes på produkter henhø-
rende under den fælles markedsordning for sukker, er det
nødvendigt at fastsætte sammensætningen af disse
produktgrupper;

med henblik på kontrollen af samhandlen med tredje-
lande bør sikkerheden for licenser udvides til også at
omfatte inulinsirup henhørende under KN-kode
1702 90 80;

artikel 2 og 8 i Kommissionens forordning (EF) nr.
1464/95⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2136/95⁽⁷⁾, bør
derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1464/95 foretages følgende ændrin-
ger:

1) i artikel 2:

a) bliver den nuværende tekst stk. 1

b) indsættes følgende som stk. 2:

»2. Med henblik på anvendelsen af artikel 2a, stk.
2, i forordning (EØF) nr. 3665/87 samles de i artikel
1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte produkter
i følgende produktgrupper:

— de i litra a) nævnte produkter udgør én produkt-
gruppe

— de i litra d) nævnte produkter udgør én produkt-
gruppe

— de i litra f) og g) nævnte produkter udgør én
produktgruppe*.

2) I artikel 8, stk. 1, litra c), sidste led, tilføjes følgende:

»og 0,60 ECU for inulinsirup henhørende under
KN-kode 1702 90 80*.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, nr. 1) gælder dog for de sager, der ikke er
afsluttet på dagen for offentliggørelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 77 af 19. 3. 1997, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 80 af 18. 3. 1998, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT L 144 af 28. 6. 1995, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT L 214 af 8. 9. 1995, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1142/98

af 2. juni 1998

om åbning og forvaltning af et toldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (1. juli 1998 til 30. juni 1999)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1095/96 af 18. juni 1996 om iværksættelse af indrømmelserne i liste CXL, der blev udarbejdet efter afslutningen af forhandlingerne i forbindelse med artikel XXIV, stk. 6, i GATT⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til liste CXL skal der åbnes et årligt kontingent for import af 53 000 tons frosset oksekød henhørende under KN-kode 0202 og varer henhørende under KN-kode 0206 29 91; der bør fastsættes regler for anvendelsen for kontingentåret 1998/99, der begynder den 1. juli 1998;

der bør anvendes en forvaltningsmetode svarende til den, der tidligere er blevet anvendt for tilsvarende kontingenter; denne ordning indebærer, at Kommissionen fordeler de disponible mængder mellem de traditionelle erhvervsdrivende og erhvervsdrivende, der handler med oksekød;

de traditionelle importører bør tildeles 80 % af kontingentet, dvs. 42 400 tons, i forhold til de mængder, de importerede inden for samme kontingenttype i den seneste referenceperiode; i visse tilfælde kan administrative fejl begået af det nationale organ begrænse de erhvervsdrivendes adgang til denne del af kontingentet; der bør fastsættes bestemmelser for at udligne et eventuelt tab;

efter en procedure, der bygger på, at de interesserede erhvervsdrivende indgiver ansøgninger, og at de godkendes af Kommissionen, bør erhvervsdrivende, der kan dokumentere, at de driver egentlig erhvervsvirksomhed, og som ansøger om mængder af en vis størrelse, have adgang til den anden del af kontingentet, dvs. 10 600 tons; dokumentationen for, at de driver egentlig erhvervsvirksomhed, bør foretages ved fremlæggelse af beviser for handel af et vist omfang med oksekød med tredjelande;

udførelsen af oksekød fra Det Forenede Kongerige er blevet hårdt ramt af BSE-krisen, især siden slutningen af marts 1996; der bør tages hensyn til eksportsituationen i

⁽¹⁾ EFT L 146 af 20. 6. 1996, s. 1.

Det Forenede Kongerige, når kriterierne for tildeling af de 10 600 tons skal fastlægges;

for at de ovennævnte kriterier kan kontrolleres, skal ansøgningerne indgives i den medlemsstat, hvor importøren er opført i momsregistret;

for at undgå spekulation bør erhvervsdrivende, der ikke længere drev handel med oksekød den 1. april 1998, ikke have adgang til kontingentet;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1404/97⁽³⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 759/98⁽⁵⁾, finder anvendelse på importlicenser udstedt i henhold til nærværende forordning, uden at dette indskrænker bestemmelserne i nærværende forordning;

en effektiv forvaltning af kontingentet, især bekæmpelsen af svig, kræver, at licenserne efter brug leveres tilbage til de kompetente myndigheder, for at disse kan undersøge, om mængderne i licenserne er korrekte; i forbindelse hermed bør de kompetente myndigheder have pligt til at foretage denne kontrol; den sikkerhed, der skal stilles ved licensernes udstedelse, bør fastsættes på en sådan måde, at det sikres, at licenserne udnyttes og leveres tilbage til de kompetente myndigheder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes herved et toldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 på 53 000 tons udtrykt som udbenet kød for perioden 1. juli 1998 til 30. juni 1999.

⁽²⁾ EFT L 331 af 2. 12. 1988, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 194 af 23. 7. 1997, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 105 af 4. 4. 1998, s. 7.

Toldkontingentets løbenummer er 09.4003.

Ved afskrivning på kontingentet svarer 100 kg ikke-udbenet kød til 77 kg udbenet kød.

2. I denne forordning betragtes kød, der er frosset til en indre temperatur på -12°C eller derunder, når det føres ind på EF's toldområde, som frosset kød.

3. Tolden ifølge den fælles toldtarif for det kontingent, der omhandles i stk. 1, er på 20 % af værdien.

Artikel 2

1. Kontingentet i artikel 1 opdeles i to dele:

a) den første del, der er lig med 80 % eller 42 400 tons, fordeles mellem importører fra EF i forhold til de mængder, de har importeret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 3305/94⁽¹⁾, (EF) nr. 1151/95⁽²⁾, (EF) nr. 1141/96⁽³⁾ og (EF) nr. 1042/97⁽⁴⁾ før den 1. april 1998.

Uden at dette berører bestemmelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne som referencemængde godkende importrettigheder for det foregående år, som ikke er blevet tildelt som følge af en administrativ fejl begået af det nationale organ.

b) den anden del, der er lig med 20 % eller 10 600 tons, fordeles mellem erhvervsdrivende, der kan dokumentere, at de i en vis periode har drevet handel med tredjelands, omfattende en minimumsmængde af andet oksekød end de mængder, der er anført i litra a), og eksklusive kød til aktiv eller passiv forædling.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), tildeles mængden på 10 600 tons de erhvervsdrivende, der kan dokumentere:

- at de i perioden 1. april 1996 til 31. marts 1998 importerede mindst 160 tons oksekød, som ikke indgik i de mængder, der blev importeret i henhold til forordning (EF) nr. 1151/95, (EF) nr. 1141/96 og (EF) nr. 1042/97, eller
- at de i samme periode eksporterede mindst 300 tons oksekød.

Som oksekød betragtes varer henhørende under KN-kode 0201, 0202 og 0206 29 91, og minimumsreferencemængderne udtrykkes i produktvægt.

Uanset andet led løber eksportperioden for erhvervsdrivende, der er etableret og opført i momsregistret i Det Forenede Kongerige siden den 1. april 1996, fra 1. april 1994 til 31. marts 1996.

⁽¹⁾ EFT L 341 af 30. 12. 1994, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 116 af 23. 5. 1995, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 151 af 26. 6. 1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 152 af 11. 6. 1997, s. 2.

3. De 10 600 tons, der er omhandlet i stk. 2, fordeles i forhold til de mængder, som de erhvervsdrivende, der kan tages i betragtning, har ansøgt om.

4. Bevis for import og eksport fremlægges udelukkende ved hjælp af tolddokumenter vedrørende overgang til fri omsætning eller eksportdokumenter.

Medlemsstaterne kan acceptere behørigt bekræftede kopier af de ovennævnte dokumenter, der er behørigt bekræftet af de kompetente myndigheder.

Artikel 3

1. Ordningerne i denne forordning gælder ikke for erhvervsdrivende, som ikke længere drev handel med oksekød den 1. april 1998.

2. Hvis flere virksomheder, der hver især har rettigheder i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), sammenlægges, har den sammenlagte virksomhed de samme rettigheder som de virksomheder, der indgår i sammenlægningen.

Artikel 4

1. Inden den 12. juni 1998 indgives ansøgninger om importrettigheder sammen med den i artikel 2, stk. 4, omhandlede dokumentation til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgeren er opført i momsregistret. Hvis en erhvervsdrivende indgiver mere end en ansøgning under nogen enkelt ordning i artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra b), afvises alle ansøgninger indgivet af den pågældende erhvervsdrivende.

Ansøgninger i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), må højst omfatte en mængde på 50 tons frosset udbenet kød.

2. Efter kontrol af de indsendte dokumenter tilsender medlemsstaterne inden den 25. juni 1998 Kommissionen:

- når det gælder ordningerne i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), en liste over importberettigede importører med angivelse af navne og adresser samt de mængder kød, der er blevet importeret i referenceperioden, og som kan tages i betragtning
- når det gælder ordningerne i artikel 2, stk. 1, litra b), en liste over ansøgere, med angivelse af navne og adresser og de mængder, der er ansøgt om.

Artikel 5

1. Kommissionen træffer snarest muligt afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan godkendes.

2. Hvis de mængder, for hvilke der ansøges om importrettigheder, overstiger de disponible mængder, nedsætter Kommissionen de mængder, der er ansøgt om, med en fast procentsats.

Artikel 6

1. Ved import af den tildelte mængde skal der fremlægges en eller flere importlicenser.

2. Licensansøgninger kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren har ansøgt om importrettigheder.

3. Når Kommissionen har truffet afgørelse om tildeling i henhold til artikel 5, udstedes der importlicenser efter ansøgning herom og i de importberettigede erhvervsdrivendes navn.

4. Licensansøgninger og licenser skal:

a) i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser:

- Carne de vacuno congelada [Reglamento (CE) n° 1142/98]
- Frosset oksekød (forordning (EF) nr. 1142/98)
- Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 1142/98)
- Κατεψυγμένο βόειο κρέας [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1142/98]
- Frozen meat of bovine animals (Regulation (EC) No 1142/98)
- Viande bovine congelée [Règlement (CE) n° 1142/98]
- Carni bovine congelate [Regolamento (CE) n. 1142/98]
- Bevroren rundvlees (Verordening (EG) nr. 1142/98)
- Carne de bovino congelada [Regulamento (CE) n° 1142/98]
- Jäädetyttyä naudanlihaa (asetus (EY) N:o 1142/98)
- Fryst kött av nötkreatur (förordning (EG) nr 1142/98)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

b) i rubrik 8 indeholde angivelse af oprindelseslandet

c) i rubrik 16 indeholde angivelse af en af følgende grupper af KN-koder:

- 0202 10 00, 0202 20
- 0202 30
- 0206 29 91.

Artikel 7

Ved anvendelsen af ordningerne i denne forordning er import af frosset kød til EF's toldområde undergivet betingelserne i artikel 17, stk. 2, litra f), i Rådets direktiv 72/462/EØF⁽¹⁾.

Artikel 8

1. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 finder anvendelse, uden at dette indskrænker bestemmelserne i nærværende forordning.

2. Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 opkræves den fulde told ifølge den fælles toldtarif, der gælder på datoen for overgang til fri omsætning, for mængder ud over dem, der er angivet i importlicensen.

3. Importlicenser, der udstedes i medfør af denne forordning, er gyldige i 90 dage fra udstedelsesdatoen. Ingen licenser er dog gyldige efter den 30. juni 1999.

4. Sikkerhedsstillelsen for importlicenser andrager 35 ECU/100 kg netto. Den stilles, når der ansøges om licensen.

5. Når en importlicens returneres med henblik på frigivelse af sikkerhedsstillelsen, kontrollerer de kompetente myndigheder, at mængderne i licensen svarer til dem, der var anført i licensen ved udstedelsen. Hvis en licens ikke returneres, foretager medlemsstaterne en undersøgelse for at fastslå, hvem der har udnyttet den og i hvilket omfang. Medlemsstaterne meddeler snarest muligt Kommissionen resultaterne af disse undersøgelser.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1143/98

af 2. juni 1998

om gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for køer og kvier af bestemte bjerggracer, ikke bestemt til slagtning, med oprindelse i bestemte tredjelande og om ændring af forordning (EF) nr. 1012/98

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for en række landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser i Europaaftalerne for at tage hensyn til den landbrugsaftale, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1595/97⁽²⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1926/96 af 7. oktober 1996 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for bestemte landbrugsprodukter og om justering, som en autonom overgangsforanstaltning, af indrømmelser på landbrugsområdet, jf. aftalerne om frihandel og handelsanliggender med Estland, Letland og Litauen, for at tage hensyn til aftalen om landbrug indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3066/95 er der fastsat åbning af et årligt toldkontingent på 7 000 køer og kvier af bestemte bjerggracer med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Litauen, Letland og Estland, for hvilke lande der kun opkræves en værditold på 6 %; det er nødvendigt at åbne dette kontingent for flere år i tolv månedersperioder, der begynder den 1. juli, i det følgende benævnt »importår«, og at fastsætte gennemførelsesbestemmelser;

erfaringerne viser, at en importbegrænsning kan medføre, at der indgives ansøgninger om importrettigheder i spekulationsøjemed; for at de planlagte foranstaltninger kan komme til at virke efter hensigten, bør hovedparten af de dyr, der indføres, forbeholdes såkaldt traditionelle importører af køer og kvier af bestemte bjerggracer; i visse tilfælde kan administrative fejl, som det nationale organ

har begået, begrænse importørernes adgang til denne del af kontingentet; der bør fastsættes bestemmelser for at udligne et eventuelt tab;

for ikke at gøre handelsmønstrene i sektoren alt for stive bør der dog også stilles en vis importmængde til rådighed for erhvervsdrivende, der kan godtgøre, at de driver virksomhed på et seriøst grundlag, og som handler med mængder af en vis størrelse med tredjelande; for at sikre en effektiv forvaltning er det hensigtsmæssigt i denne forbindelse at kræve, at de pågældende erhvervsdrivende har indført mindst 15 dyr i de tolv måneder forud for det pågældende importår; et parti på 15 dyr svarer i princippet til en normal sending, og erfaringerne har vist, at salg eller køb af et parti er et minimum, for at en forretning kan betragtes som reel og rentabel;

for at ovennævnte kriterier kan kontrolleres, skal ansøgningerne indgives i den medlemsstat, hvor importøren er opført i momsregistret;

for at undgå spekulationsforretninger bør kontingentet ikke være åbent for erhvervsdrivende, der pr. 1. juli i det pågældende importår ikke længere udøvede virksomhed i oksekødssektoren;

ordningen bør forvaltes ved hjælp af importlicenser; der bør i dette øjemed bl. a. fastsættes regler for indgivelse af ansøgninger samt for de oplysninger, som skal være anført på ansøgningerne og i licenserne, idet der herved eventuelt sker en fravigelse af en række bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1044/98⁽⁵⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 759/98⁽⁷⁾; derudover bør det fastsættes, at licenser og attester udstedes efter en betænkningstid og eventuelt ved anvendelse af en standardprocentsats for nedsættelse;

⁽¹⁾ EFT L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 216 af 8. 8. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 254 af 8. 10. 1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 149 af 20. 5. 1998, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 105 af 4. 4. 1998, s. 7.

der bør kræves identifikation af de importerede dyr efter bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter⁽¹⁾;

i artikel 82 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 82/97⁽³⁾, er der fastsat toldtilsyn for varer, der overgår til fri omsætning til nedsat told på grund af deres anvendelse til særlige formål; det bør i en vis periode kontrolleres, at de indførte dyr ikke slagtes; for at sikre, at slagting ikke finder sted, bør der kræves en sikkerhed, der dækker forskellen mellem tolden i den fælles toldtarif (FTT) og den nedsatte told, der gælder på dagen for de pågældende dyrs overgang til fri omsætning;

i artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1012/98 af 14. maj 1998 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af tyre, køer og kvier af bestemte alpine racer og bjerg racer ikke bestemt til slagting⁽⁴⁾ er det fastsat, at der for at sikre, at de indførte dyr ikke slagtes i en vis periode, stilles en sikkerhed, der

svarer til den specifikke told i FTT; dette sikkerhedsbeløb dækker ikke hele toldskylden i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne for dette kontingent; sikkerhedsbeløbet bør derfor svare til forskellen mellem tolden i FTT og den nedsatte told;

i visse tilfælde kan administrative fejl, som det nationale organ har begået, begrænse de traditionelle importørers adgang til den del af kontingentet, der omhandles i ovennævnte forordning; der bør fastsættes bestemmelser for at udligne et eventuelt tab;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. På flerårig basis for perioder fra den 1. juli i ét år til den 30. juni det følgende år, i det følgende benævnt »importåret«, åbnes der følgende toldkontingent for dyr med oprindelse i de i bilag I nævnte tredjelande:

Løbenummer	KN-kode (¹)	Varebeskrivelse	Kontingent- mængde i dyr	Toldsats
09.4563	ex 0102 90 05 ex 0102 90 29 ex 0102 90 49 ex 0102 90 59 ex 0102 90 69	Køer og kvier, ikke bestemt til slagting, af følgende bjerg racer: grå, brun, gul og broget Simmental og Pinzgau	7 000	6 % ad valorem

(¹) Taric-kode: se bilag II.

2. Ved anvendelse af nærværende forordning betragtes de i stk. 1 nævnte dyr, der ikke er slagtet inden for en frist på fire måneder fra datoen for antagelsen af angivelsen vedrørende overgang til fri omsætning, som ikke bestemt til slagting.

Der kan dog indrømmes undtagelser i dokumenterede tilfælde af force majeure.

Artikel 2

1. Det i artikel 1, stk. 1, nævnte kontingent opdeles i to dele, der udgør henholdsvis 80 %, dvs. 5 600 dyr, og 20 %, dvs. 1 400 dyr.

a) Første del på 80 % fordeles mellem importører i Fællesskabet, der kan godtgøre, at de har indført dyr under det kontingent, der har løbenummer 09.4563, i 36 måneder forud for det pågældende importår.

Uden at dette berører bestemmelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne som referencemængde godkende importrettigheder for importåret, som ikke er blevet tildelt som følge af en administrativ fejl begået af det nationale organ.

b) Anden del på 20% forbeholdes importører, der kan godtgøre, at de har indført mindst 15 stk. levende kvæg henhørende under KN-kode 0102 fra tredjelande i de tolv måneder forud for det pågældende importår.

(¹) EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.

(²) EFT L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

(³) EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 1.

(⁴) EFT L 145 af 15. 5. 1998, s. 13.

Importørerne skal være opført i et nationalt momsregister.

2. På basis af ansøgningerne om importrettigheder fordeles første del mellem de forskellige importører i forhold til indførslerne af dyr som nævnt i stk. 1, litra a), i perioden som omhandlet i samme litra.

3. På basis af ansøgningerne om importrettigheder fordeles anden del i forhold til de mængder, som de i stk. 1, litra b), nævnte importører har ansøgt om.

Ansøgningen om importrettigheder:

— skal vedrøre en mængde på mindst 15 dyr, og

— må ikke vedrøre en mængde på over 50 dyr.

Overstiger en licensansøgning 50 dyr, tages der kun hensyn til den inden for dette antal.

4. Bevis for indførsel føres udelukkende ved hjælp af tolddokumentet vedrørende overgang til fri omsætning, behørigt påtegnet af toldmyndighederne.

Medlemsstaterne kan acceptere en kopi af ovennævnte dokument behørigt attesteret af den udstedende myndighed, hvis ansøgeren på en for myndighederne tilfredsstillende måde kan godtgøre, at det har været umuligt for ham at fremskaffe originaldokumentet.

Artikel 3

1. Erhvervsdrivende, som pr. 1. juli i det pågældende importår ikke længere udøvede nogen form for virksomhed i oksekødssektoren, kan ikke komme i betragtning ved fordelingen efter artikel 2, stk. 1, litra a).

2. Et selskab, som er oprettet ved sammenlægning af virksomheder, der besad rettigheder efter artikel 2, stk. 2, nyder de samme rettigheder som de oprindelige virksomheder.

Artikel 4

1. Ansøgningen om importrettigheder kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er opført i et nationalt momsregister.

2. Hver erhvervsdrivende kan kun indgive en enkelt ansøgning, som kun må gælde den første eller anden del af toldkontingentet.

Indgiver en ansøger mere end én ansøgning, afvises alle ansøgninger.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra a), skal de erhvervsdrivende indgive ansøgning om importrettigheder ledsaget af det i artikel 2, stk. 4, omhandlede bevis til myndighederne senest den 10. juli i hvert importår.

Efter kontrol af de forelagte dokumenter meddeler medlemsstaterne senest den syvende arbejdsdag efter udgangen af perioden for indgivelse af ansøgninger Kommissionen listen over de erhvervsdrivende, som opfylder betingelserne for godkendelse, med angivelse af deres navn og adresse samt det antal dyr, der er indført i den i artikel 2, stk. 2, omhandlede periode.

4. Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra b), skal de erhvervsdrivende indgive ansøgning om importrettigheder ledsaget af det i artikel 2, stk. 4, omhandlede bevis senest den 10. juli hvert importår.

Efter kontrol af de forelagte dokumenter meddeler medlemsstaterne Kommissionen listen over ansøgere og antal dyr, der er ansøgt om, senest den syvende arbejdsdag efter udgangen af perioden for indgivelse af ansøgninger.

5. Alle meddelelser, også om »ingen ansøgninger«, gives pr. telex eller telefax, og hvis der er indgivet ansøgninger, benyttes de i bilag III og IV viste blanketter.

Artikel 5

1. Kommissionen træffer afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan imødekommes.

2. Med hensyn til de i artikel 4, stk. 4, omhandlede ansøgninger fastsætter Kommissionen, såfremt det antal dyr, ansøgningen omfatter, overstiger det disponible antal, en standardprocentsats for nedsættelse af det antal, der er ansøgt om.

Hvis den i første afsnit omhandlede nedsættelse fører til et antal på under 15 dyr pr. ansøgning, tildeles partier på 15 dyr ved lodtrækning foretaget af de pågældende medlemsstater. Såfremt der resterer under 15 dyr, udstedes der én licens for dette antal.

Artikel 6

1. For at de tildelte mængder kan indføres, skal der fremlægges en importlicens.

2. Ansøgningen om importlicens kan kun indgives til myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgeren er opført i et nationalt momsregister.

3. Når Kommissionen har givet underretning om tildeling, udstedes der importlicenser på navn så hurtigt som muligt efter, at de importører, der har opnået importrettigheder, har anmodet herom.

4. Importlicenserne er gyldige i 90 dage fra den faktiske udstedelsesdato. De udløber dog senest den 30. juni efter datoen for deres udstedelse.

5. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.
6. Forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 anvendes, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 anvendes dog ikke.

Artikel 7

1. Kontrollen af, at de indførte dyr ikke slagtes i en periode på fire måneder fra datoen for overgang til omsætning, sker i overensstemmelse med artikel 82 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

2. Ethvert dyr, der importeres efter nærværende forordning, identificeres efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 820/97.

3. Ved denne identifikation skal det fastslås, på hvilken dato dyret overgik til fri omsætning.

4. For at sikre overholdelsen af forpligtelsen til ikke at slagte de indførte dyr, som omhandlet i stk. 1, og sikre opkrævningen af ikke-opkrævet told i tilfælde af manglende overholdelse af denne forpligtelse skal der stilles en sikkerhed over for toldmyndighederne. Denne sikkerhed er lig med forskellen mellem tolden i den fælles toldtarif og den i artikel 1, stk. 1, omhandlede told, der gælder på dagen for de pågældende dyrs overgang til fri omsætning.

Sikkerheden frigives straks, når det over for toldmyndighederne er bevist, at dyrene:

- ikke er blevet slagtet inden udgangen af perioden på fire måneder fra datoen for deres overgang til fri omsætning, eller
- er blevet slagtet inden denne periodes udløb af årsager, som udgør et tilfælde af force majeure, eller på grund af sundhedsforhold, eller at de er døde som følge af sygdom eller ulykkestilfælde.

Artikel 8

Licensansøgningen og licensen indeholder følgende:

- i rubrik 8 en angivelse af de i bilag I nævnte lande; licensen forpligter til at indføre fra et eller flere af de angivne lande
- i rubrik 16 de KN-koder, der er anført i bilag II
- i rubrik 20 en af følgende angivelser:
  - Razas alpinas y de montaña [Reglamento (CE) n° 1143/98], año de importación . . . .
  - Alpine racer og bjerggracer (forordning (EF) nr. 1143/98), importår . . . .
  - Höhenrassen (Verordnung (EG) Nr. 1143/98), Einfuhrjahr: . . . .

— Αλπικές και ορεισίβιες φυλές [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1143/98], έτος εισαγωγής . . . .

— Alpine and mountain breeds (Regulation (EC) No 1143/98), Year of import . . . .

— Races alpines et de montagne [règlement (CE) n° 1143/98], année d'importation: . . . .

— Razze alpine e di montagna [regolamento (CE) n. 1143/98], anno d'importazione . . . .

— Bergrassen (Verordnung (EG) nr. 1143/98), jaar van invoer: . . . .

— Raças alpinas e de montanha [Regulamento (CE) n° 1143/98], ano de importação . . . .

— Alppi- ja vuoristorotuja [Asetus (EY) N:o 1143/98], tuontivuosi . . . .

— Alp- och berggraser (förordning (EG) nr 1143/98), importår . . . .

Artikel 9

Dyrene omfattes af den i artikel 1 omhandlede told ved forelæggelse af enten et varecertifikat EUR.1 udstedt af udførselslandet i henhold til bestemmelserne i protokol 4, der er knyttet som bilag til Europaaftalerne, og i protokol 3, der er knyttet som bilag til frihandelsaftalerne, eller en erklæring, som eksportøren har udfærdiget efter disse protokollers bestemmelser.

Artikel 10

I forordning (EF) nr. 1012/98 foretages følgende ændringer:

- I artikel 2, stk. 1, litra a) indsættes følgende afsnit:

»Uden at dette berører bestemmelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne som referencemængde godkende importrettigheder for importåret, som ikke er blevet tildelt som følge af en administrativ fejl begået af det nationale organ.«

- Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. For at sikre overholdelsen af forpligtelsen til ikke at slagte de indførte dyr som omhandlet i stk. 1 og sikre opkrævningen af ikke opkrævet told i tilfælde af manglende overholdelse af denne forpligtelse skal der stilles en sikkerhed over for toldmyndighederne. Denne sikkerhed er lig med forskellen mellem tolden i den fælles toldtarif og den i artikel 1, stk. 1, omhandlede told, der gælder på dagen for de pågældende dyrs overgang til fri omsætning.«

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

*BILAG I***Liste over tredjelande**

- Ungarn
- Polen
- Tjekkiet
- Slovakiet
- Rumænien
- Bulgarien
- Litauen
- Letland
- Estland.

*BILAG II***Taric-koder**

KN-kode	Taric-kode
ex 0102 90 05	0102 90 05*20 *40
ex 0102 90 29	0102 90 29*20 *40
ex 0102 90 49	0102 90 49*20 *40
ex 0102 90 59	0102 90 59*11 *19 *31 *39
ex 0102 90 69	0102 90 69*10 *30

BILAG III

Fax (32-2) 296 60 27/295 36 13

Anvendelse af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1143/98

EUROPA-KOMMISSIONEN

GD VI/D/2 — OKSEKØD

ANSØGNING OM IMPORTRETTIGHEDER

Dato: ..... Periode: .....

Medlemsstat: .....

Ansøgerens nummer (¹)	Ansøger (navn og adresse)	Importmængde (antal) fra til
	I alt	

Medlemsstat: Fax: .....

Tlf.: .....

(¹) Numerisk rækkefølge.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1144/98

af 2. juni 1998

om fastsættelse for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999 af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for kalve på ikke over 80 kg med oprindelse i visse tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for en række landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser i Europaaftalerne for at tage hensyn til den landbrugsaftale, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1595/97⁽²⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1926/96 af 7. oktober 1996 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for bestemte landbrugsprodukter og om justering, som en autonom overgangsforanstaltning, af indrømmelser på landbrugsområdet, jf. aftalerne om frihandel og handelsanliggender med Estland, Letland og Litauen, for at tage hensyn til aftalen om landbrug indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 3066/95 og (EF) nr. 1926/96 blev der for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999 åbnet et toldkontingent på 178 000 levende kreaturer af en vægt, der ikke overstiger 80 kg, med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien, Estland, Letland og Litauen, for hvilke lande toldsatsen nedsættes med 80 %; der bør fastsættes forvaltningsbestemmelser for indførsel af disse dyr;

erfaringen viser, at en importbegrænsning kan medføre, at der indgives ansøgninger om importrettigheder i spekulationsøjemed; for at de planlagte foranstaltninger kan komme til at virke efter hensigten, bør hovedparten af de dyr, der indføres, forbeholdes såkaldt traditionelle importører af levende kvæg; i visse tilfælde kan administrative fejl, som det nationale organ har begået, begrænse de erhvervsdrivendes adgang til denne del af kontingentet;

der bør fastsættes bestemmelser for at udligne et eventuelt tab;

for ikke at gøre handelsmønstrer i sektoren alt for stift bør der dog også stilles en vis importmængde til rådighed for erhvervsdrivende, der kan godtgøre, at de driver virksomhed på et seriøst grundlag og handler med mængder af en vis størrelse; i denne forbindelse bør det, også for at sikre en effektiv forvaltning, kræves, at de pågældende erhvervsdrivende udførte og/eller indførte mindst 100 dyr i 1997; et parti på 100 dyr svarer i princippet til en normal sending, og erfaringen har vist, at salg eller køb af ét parti er et minimum, for at en forretning kan betragtes som reel og rentabel;

for at ovennævnte kriterier kan kontrolleres, skal den erhvervsdrivende indgive sine ansøgninger i den medlemsstat, hvor han er opført i momsregistret;

for at undgå spekulationsforretninger bør kontingentet ikke være åbent for erhvervsdrivende, der pr. 1. juni 1998 ikke længere udøvede virksomhed i oksekødssektoren;

for at sikre, at de mængder, der er fastsat for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999, indføres korrekt, bør udstedelsen af licenserne fordeles over forskellige perioder i importåret;

ordningen bør forvaltes ved hjælp af importlicenser; der bør i dette øjemed bl.a. fastsættes regler for indgivelse af ansøgninger samt for de oplysninger, som skal være anført på ansøgningerne og i licenserne, idet der herved eventuelt sker en fravigelse af en række bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1044/98⁽⁵⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 759/98⁽⁷⁾; derudover bør det fastsættes, at licenser og attester udstedes efter en betænkningstid og eventuelt ved anvendelse af en standardprocentsats for nedsættelse;

⁽¹⁾ EFT L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 216 af 8. 8. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 254 af 8. 10. 1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 149 af 20. 5. 1998, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 105 af 4. 4. 1998, s. 7.

der bør kræves identifikation af de importerede dyr efter bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter⁽¹⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Udover indførslen i forbindelse med toldkontingenterne for 169 000 unge handyr til opfedning og 153 000 levende kreaturer på 80 til 300 kg er indførslen til Fællesskabet af levende kvæg henhørende under KN-kode 0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 og 0102 90 49 som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68⁽²⁾ med oprindelse i de i bilag I omhandlede tredjelande underlagt forvaltningsbestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 2

1. Der kan i henhold til denne forordning for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999 kun udstedes importlicenser for 178 000 dyr henhørende under KN-kode 0102 90 05 med oprindelse i de i bilag I omhandlede lande.

Kontingenter har løbenummer 09.4598.

2. De værditoldsatser og de specifikke toldsatser, der er fastsat i den fælles toldtarif, nedsættes med 80 % for de pågældende dyr.

3. Den i stk. 1 omhandlede mængde opdeles i to trancher som følger:

a) Første tranche på 70 %, dvs. 124 600 dyr, fordeles mellem importører, der kan godtgøre, at de i 1995, 1996 eller 1997 indførte dyr henhørende under KN-kode 0102 90 05 i forbindelse med de forordninger, der er anført i bilag II.

Uden at dette berører bestemmelserne i første afsnit kan medlemsstaterne som referencemængde godkende importrettigheder for det foregående år, der dog ikke blev tildelt ved en administrativ fejl, som det nationale organ begik.

b) Anden tranche på 30 %, dvs. 53 400 dyr, fordeles mellem de erhvervsdrivende, der kan godtgøre, at de i

1997 indførte og/eller udførte mindst 100 andre levende kreaturer henhørende under KN-kode 0102 90 end de i litra a) omhandlede dyr.

De erhvervsdrivende skal være opført i momsregistret i en medlemsstat.

4. De 124 600 dyr fordeles på grundlag af ansøgningerne om importrettigheder mellem de støtteberettigede importører i forhold til indførslerne af dyr som omhandlet i stk. 3, litra a), i 1995, 1996 eller 1997, som der er ført bevis for efter stk. 6.

5. De 53 400 dyr fordeles mellem de støtteberettigede erhvervsdrivende i forhold til det antal dyr, som de erhvervsdrivende har ansøgt om at indføre, og som der er ført bevis for efter stk. 6.

6. Bevis for indførsel og udførsel føres udelukkende ved forelæggelse af tolddokumentet for overgang til fri omsætning eller eksportdokumentet, idet dokumentet i begge tilfælde skal være behørigt påtegnet af toldmyndighederne.

Medlemsstaterne kan acceptere en kopi af ovennævnte dokument, der er behørigt bekræftet af den udstedende myndighed, hvis ansøgeren på en for myndighederne tilfredstillende måde kan godtgøre, at det har været umuligt for ham at fremskaffe originaldokumenterne.

Artikel 3

1. Erhvervsdrivende, som pr. 1. juni 1998 ikke længere udøvede nogen aktivitet i oksekødssektoren, kan ikke komme i betragtning ved fordelingen efter artikel 2, stk. 3, litra a).

2. Et selskab, som er oprettet ved sammenlægning af virksomheder, der besad rettigheder efter artikel 2, stk. 4, nyder de samme rettigheder som de oprindelige virksomheder.

Artikel 4

1. Ansøgninger om importrettigheder kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er registreret som omhandlet i artikel 2, stk. 3.

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 3, litra a), skal de erhvervsdrivende indgive ansøgning om importrettigheder ledsaget af det i artikel 2, stk. 6, omhandlede bevis til myndighederne senest den 18. juni 1998.

Efter kontrol af de forelagte dokumenter meddeler medlemsstaterne senest den 30. juni 1998 Kommissionen listen over de erhvervsdrivende, som opfylder betingelserne for godkendelse, med angivelse af deres navn og adresse samt det antal støtteberettigede dyr, de indførte i hvert referenceår.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 3, litra b), skal de erhvervsdrivende indgive ansøgning om importrettigheder ledsaget af det i artikel 2, stk. 6, omhandlede bevis senest den 18. juni 1998.

Der kan kun indgives én ansøgning pr. erhvervsdrivende. Hvis en erhvervsdrivende indgiver flere ansøgninger, tages ingen af dem i betragtning. En ansøgning kan højst omfatte det disponible antal dyr.

Efter kontrol af de forelagte dokumenter meddeler medlemsstaterne Kommissionen listen over ansøgere og antal dyr, der er ansøgt om, senest den 30. juni 1998.

4. Alle meddelelser, også om »ingen ansøgninger« gives pr. telex eller telefax, og hvis der er indgivet ansøgninger, benyttes de i bilag III og IV viste blanketter.

Artikel 5

1. Kommissionen træffer afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan imødekommes.

2. Med hensyn til de i artikel 4, stk. 3, omhandlede ansøgninger fastsætter Kommissionen, såfremt det samlede antal dyr, ansøgningerne omfatter, overstiger det disponible antal, en standardprocentsats for nedsættelse af det antal, der er ansøgt om.

Hvis den i første afsnit omhandlede nedsættelse fører til et antal på under 100 dyr pr. ansøgning, tildeles partier på 100 dyr ved lodtrækning foretaget af de pågældende medlemsstater. Såfremt der resterer under 100 dyr, vedrører et enkelt parti denne mængde.

Artikel 6

1. Indførsel af de i henhold til artikel 5 tildelte dyr er betinget af, at der forelægges en importlicens.

2. Licensansøgningen kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgningen om importrettigheder er indgivet.

3. Licenserne udstedes på anmodning fra de erhvervsdrivende indtil den 31. december 1998 for højst 50 % af de tildelte importrettigheder. Importlicenserne for det resterende antal dyr udstedes fra den 1. januar 1999.

Mængden af dyr, som der udstedes licens for, angives som antal dyr. Antallet rundes op eller ned alt efter tilfældet.

4. Licensansøgningen og licensen skal indeholde nedenstående angivelser:

a) i rubrik 8: en angivelse af de i bilag I nævnte lande. Licensen forpligter til indførsel fra et eller flere af de angivne lande

b) i rubrik 16: KN-kode 0102 90 05

c) i rubrik 20 løbenummer 09.4598 og mindst en af følgende angivelser:

— Reglamento (CE) n° 1144/98

— Forordning (EF) nr. 1144/98

— Verordning (EG) Nr. 1144/98

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1144/98

— Regulation (EC) No 1144/98

— Règlement (CE) n° 1144/98

— Regolamento (CE) n. 1144/98

— Verordening (EG) nr. 1144/98

— Regulamento (CE) n° 1144/98

— Asetus (EY) N:o 1144/98

— Förordning (EG) nr 1144/98.

5. Importlicenser, der udstedes efter nærværende forordning, er gyldige i 90 dage fra udstedelsesdagen. Ingen licens er dog gyldig efter den 30. juni 1999.

6. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

7. Artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 finder ikke anvendelse.

Artikel 7

Dyrene omfattes af den i artikel 1 omhandlede told ved forelæggelse af et varecertifikat EUR.1 udstedt af udførselslandet efter bestemmelserne i protokol 4, der er knyttet som bilag til Europaaftalerne, og i protokol 3, der er knyttet som bilag til frihandelsaftalerne, eller af en erklæring, som eksportøren har afgivet efter bestemmelserne i nævnte protokoller.

Artikel 8

Ethvert dyr, der indføres efter nærværende forordning, identificeres efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 820/97.

Artikel 9

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

*BILAG I***Liste over tredjelande**

- Ungarn
- Polen
- Tjekkiet
- Slovakiet
- Rumænien
- Bulgarien
- Litauen
- Letland
- Estland.

---

*BILAG II***De i artikel 2, stk. 3, litra a), nævnte forordninger**

Kommissionens forordninger

- (EF) nr. 3076/94 (EFT L 325 af 17. 12. 1994, s. 8)
  - (EF) nr. 1566/95 (EFT L 150 af 1. 7. 1995, s. 24)
  - (EF) nr. 2491/95 (EFT L 256 af 26. 10. 1995, s. 36)
  - (EF) nr. 3018/95 (EFT L 314 af 28. 12. 1995, s. 58)
  - (EF) nr. 403/96 (EFT L 55 af 6. 3. 1996, s. 9)
  - (EF) nr. 1110/96 (EFT L 148 af 21. 6. 1996, s. 15)
  - (EF) nr. 1462/96 (EFT L 187 af 26. 7. 1996, s. 34)
  - (EF) nr. 2501/96 (EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 65).
-

BILAG IV

Fax (32-2) 296 60 27 / (32-2) 295 36 13

Anvendelse af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1144/98

Løbenummer 09.4598

EUROPA-KOMMISSIONEN

GD VI/D/2 — OKSEKØD

ANSØGNING OM IMPORTRETTIGHEDER

Dato: ..... Periode: .....

Medlemsstat: .....

Ansøgerens nummer (*)	Ansøger (navn og adresse)	Mængde (antal)
I alt		

Medlemsstat: Fax .....

Telefon .....

(*) Fortløbende nummerering.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1145/98

af 2. juni 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1169/97 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

For at gøre forvaltningen af den nye ordning, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2202/96, mere fleksibel bør der indføjes visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 1169/97⁽²⁾; med henblik herpå bør det dels tillades, at der for etårige kontrakter indgås en skriftlig tillægsaftale inden for hver leveringsperiode, og dels, at for flerårige kontrakter en begrænset procentdel af den mængde, der skal leveres i en leveringsperiode, overføres til den følgende periode i det samme produktionsår; endelig bør det tidspunkt, hvor leverancen skal meddeles myndighederne, udskydes;

erfaringen i forbindelse med forarbejdningskontrakterne viser, at det er nødvendigt at fastlægge de finansielle følger proportionalt ved manglende overholdelse af de mængder, som producentorganisationerne har indgået kontrakt om; når en producentorganisation markedsfører produktionen fra medlemmer af andre producentorganisationer med henblik på forarbejdning og/eller lader individuelle producenter nyde godt af støtteordningen, fastslås det finansielle ansvar for manglende overholdelse af de kontraktlige mængder og følgerne heraf efter artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1169/97, særlig litra c);

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1169/97 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. For etårige kontrakter kan den mængde, der er fastsat for hver leveringsperiode, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra d), ændres ved en skriftlig tillægsaftale, bortset fra den første periode for de i stk. 1, litra a), omhandlede produkter.

Tillægsaftalerne skal være forsynet med samme identifikationsnummer som den kontrakt, de vedrører. De skal indgås senest den 45 dage efter begyndelsen af den pågældende leveringsperiode.

For hver leveringsperiode må den mængde, der skal leveres ifølge en tillægsaftale, højst afvige med 40 % fra den mængde, der oprindeligt blev fastsat i kontrakten for denne periode. Afvigelsen kan dog andrage 50 % for leverancer af citroner og appelsiner i tredje og fjerde periode.

De mængder, som de i artikel 8, stk. 5, omhandlede nye medlemmer leverer, medregnes i tillægsaftalerne«.

2) I artikel 5, stk. 3, indsættes følgende afsnit:

»De mængder, der skal leveres for hver leveringsperiode, kan dog overføres til den følgende periode, dog højst 15 %, ved skriftlig aftale mellem parterne, for så vidt den samlede mængde i det pågældende produktionsår er overholdt.

Producentorganisationen fremsender denne aftale til det i artikel 6, stk. 1, omhandlede organ, så at den er dette organ i hænde senest 15 arbejdsdage inden udgangen af den pågældende periode«.

3) I artikel 10, stk. 1, ændres »kl. 12« til »kl. 18«.

4) I artikel 14, stk. 5, ændres ordene »i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2202/96« til »efter proceduren i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2202/96«.

5) I artikel 20 indsættes som stk. 7:

»7. Konstateres det, at de mængder, der rent faktisk blev leveret i et produktionsår for hver kontrakt som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), og b), er mindre

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21. 11. 1996, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 169 af 27. 6. 1997, s. 15.

end de kontraktlige mængder, herunder eventuelle tillægsaftaler, for det pågældende produktionsår, nedsættes støtten for den pågældende kontrakt med:

- 20 %, hvis afvigelsen mellem de rent faktisk leverede mængder og de kontraktlige mængder er mindst 20 %, men under 30 %,
- 30 %, hvis afvigelsen mellem de rent faktisk leverede mængder og de kontraktlige mængder er mindst 30 %, men under 40 %,
- 40 %, hvis afvigelsen mellem de rent faktisk leverede mængder og de kontraktlige mængder er mindst 40 %, men under 50 %.

Der ydes ingen støtte, hvis afvigelsen mellem de rent faktisk leverede mængder og de kontraktlige mængder er 50 % og derover.

For flerårige kontrakter finder nærværende stykke ikke anvendelse i tilfælde af anvendelse af stk. 5.

Den producentorganisation, der har underskrevet kontrakterne, refunderer differencen mellem den rent faktisk ydede støtte eller det rent faktisk ydede forskud

og den skyldige støtte eller det skyldige forskud, forhøjet med en rente, der beregnes efter stk. 1.

Den i nærværende stykke omhandlede nedsættelse af støtten foretages ikke, når den producentorganisation, der har underskrevet kontrakterne, til de nationale myndigheders tilfredshed godtgør, at den eller medlemmer af andre producentorganisationer og/eller individuelle producenter ikke opfyldte kontrakterne som følge af en bevidst adfærd eller grov forsømmelighed.*

- 6) I bilaget nedsættes det minimale Brix-tal for mandariner til 9° Brix.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1998/99.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1146/98

af 2. juni 1998

om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 541/95 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser, som er udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 75/319/EØF af 20. maj 1995 om tilnærmelse af lovgivningen om lægemidler⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 93/39/EØF⁽²⁾ særlig artikel 15,

under henvisning til Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for veterinærlægemidler⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af de praktiske erfaringer, der er gjort med anvendelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 541/95⁽⁵⁾, bør der vedtages passende bestemmelser om betingelserne i denne forordning;

det er hensigtsmæssigt at fastlægge en procedure for behandling af sager, når en medlemsstats kompetente myndighed indfører hastende sikkerhedsrestriktioner;

endvidere er det nødvendigt at forenkle proceduren for meddelelse af mindre ændringer og at indføre en række ændringer til bilaget i denne forordning;

bestemmelserne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Humanmedicinske Lægemidler og Det Stående Udvalg for Veterinærlægemidler —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Kommissionens forordning (EF) nr. 541/95 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 147 af 9. 6. 1975, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 214 af 24. 8. 1993, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 317 af 6. 11. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 24. 8. 1993, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 55 af 11. 3. 1995, s. 7.

1) I artikel 1 indsættes som stk. 3:

»3. Hvis kompetente nationale myndigheder pålægger indehaveren af markedsføringstilladelsen foreløbige hastende sikkerhedsrestriktioner, har denne pligt til at indsende en ansøgning om ændring, hvori der tages hensyn til de af de nationale myndigheder pålagte sikkerhedsrestriktioner. Ansøgningen indsendes straks til de berørte kompetente nationale myndigheder med henblik på anvendelse af de i artikel 6 og 7 i denne forordning fastlagte procedurer. Dette stykke berører ikke artikel 15a i direktiv 75/319/EØF og artikel 23a i direktiv 81/851/EØF.«

2) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Referencemedlemsstaten underretter straks alle andre berørte medlemsstater om modtagelsen af ansøgningen og datoen for procedurens påbegyndelse. Referencemedlemsstaten meddeler også indehaveren (indehaverne) af markedsføringstilladelsen datoen for procedurens påbegyndelse.«

3) Der indsættes som artikel 7a og 7b:

»Artikel 7a

På grund af de særlige forhold, som fremstillingen af humaninfluenzavacciner indebærer, gælder følgende bestemmelser:

1. Referencemedlemsstatens kompetente myndighed skal inden for 30 dage efter procedurens påbegyndelse udarbejde en evalueringsrapport om lægemiddeldokumentationen og et udkast til beslutning, som sendes til de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater.

2. Inden for dette tidsrum, kan den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten sende indehaveren af markedsføringstilladelsen en enkelt anmodning om supplerende oplysninger til de i henhold til artikel 6 vedlagte oplysninger. Den informerer de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater.

3. Inden for 12 dage efter modtagelse af udkastet til beslutning og evalueringsrapporten skal de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater acceptere dette udkast til beslutning og informere referencemedlemsstatens kompetente myndighed herom.

4. Senest 12 dage efter udløbet af den i stk. 3 fastsatte frist sender ansøgeren de kliniske data og eventuelle fornødne oplysninger om lægemidlets stabilitet til referencemedlemsstatens kompetente myndighed og til myndighederne i de andre berørte medlemsstater.

Inden for syv dage efter modtagelsen af de i første afsnit nævnte data foretager referencemedlemsstaten en vurdering heraf og udarbejder en endelig beslutning. Hver især af de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater skal inden for de følgende syv dage acceptere dette udkast til beslutning og vedtage en beslutning, der er i overensstemmelse hermed.

5. Hvis en kompetent myndighed i løbet af den i denne artikel fastsatte procedure rejser et spørgsmål om folkesundhed, som den anser som en hindring for gensidig anerkendelse af den beslutning, der skal træffes, henvises der straks til bestemmelserne i artikel 15, sidste stykke, i direktiv 75/319/EØF.

Artikel 7b

Hvis der foreligger en af Verdenssundhedsorganisationen erkendt pandemisk situation, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, uanset artikel 7a, som en midlertidig undtagelsesforanstaltning anse en ændring som accepteret, efter at der er indgivet en fuldstændig ansøgning, men inden den i artikel 7a fastsatte procedure er tilendebragt.*

4) I bilag I:

— Indledende bemærkning A affattes således:

- *A. Som en undtagelse gælder proceduren i artikel 6 og 7 i nærværende forordning:

— for mindre ændringer nr. 11, 12, 13, 15 og 16 som nedenfor beskrevet og for mindre ændringer nr. 24 og 25, hvis den anvendte analysemetode ikke er en fysisk-kemisk metode, for så vidt angår lægemidler, der falder ind under Rådets direktiv 89/342/EØF⁽¹⁾, 89/381/EØF⁽²⁾ eller 90/677/EØF⁽³⁾, eller som stammer fra liste A i direktiv 87/22/EØF

— for en hvilken som helst mindre ændring, når der skal foretages en specifik inspektion af et fremstillingssted*.

— Ændring nr. 1 affattes således:

- *1. Ændring som følge af ændring(er) i fremstillingstilladelsen(-tilladelse(r))

Almindelig betingelse: den ændrede fremstillingstilladelse skal forelægges den kompetente myndighed.

— Ændring i navnet på lægemiddelfremstilleren

Betingelse: fremstillingsstedet skal forblive det samme

— Ændring af fremstillingsstedet(-stederne) for en del af eller hele lægemidlets fremstillingsproces

Betingelse: ingen ændring hverken i fremstillingsprocessen eller i specifikationerne, herunder prøvemethoderne.

— Tilbagetrækning af fremstillingstilladelsen for et fremstillingssted.*

— Ændring nr. 5 affattes således:

- *5. Ændring af præparatets farvestofsystem (tilsætning, fjernelse eller erstatning af farvestof(fer))

Betingelse: samme funktionelle egenskaber, ingen ændring i udløsningsprofilen for midler i fast form. Alle mindre justeringer af sammensætningen for at bevare den samlede vægt bør foretages ved et hjælpestof, som for tiden udgør størstedelen af sammensætningen*.

— Ændring nr. 6 affattes således:

- *6. Ændringer af præparatets aromastofsystem (tilsætning, fjernelse eller erstatning af aromastof(fer))

Betingelse: foreslået aromastof skal være i overensstemmelse med Rådets direktiv 88/388/EØF. Alle mindre justeringer af sammensætningen for at bevare den samlede vægt bør foretages ved et hjælpestof, som for tiden udgør størstedelen af sammensætningen*.

— Som ændring nr. 10a indsættes:

- *10a Tilføjelse eller ombytning af måleanordning til dosering af væsker til oral indgivelse eller anden indgivelse.

Betingelse: størrelsen og, hvis relevant, den præcise graduering af den foreslåede måleanordning skal være i overensstemmelse med den godkendte dosering*.

— Som ændring nr. 11a og 11b indsættes:

- *11a Ændring i navnet på fremstilleren af lægemiddelstoffet

Betingelse: fremstilleren af lægemiddelstoffet skal forblive den samme.

11b. *Ændring vedrørende leverandøren af et mellemprodukt, der anvendes ved fremstillingen af lægemiddelstoffet*

Betingelse: specifikationerne, syntesevejen og kvalitetskontrolprocedurerne skal være de samme som de allerede godkendte.*

— Ændring nr. 12, tilføjes:

**(Alternativ betingelse):* »... , eller der skal indgives et certifikat fra Den Europæiske Farmakopé.*

og der indsættes som ændring nr. 12a:

12a. *Ændring af specifikationen af råvarer og mellemprodukter, der anvendes ved fremstillingen af lægemiddelstoffet*

Betingelse: specifikationen skal strammes, eller der skal tilføjes nye afprøvninger og grænseværdier.*

— Som ændring nr. 15a indsættes:

*15a. *Ændring i de kontroller, der foretages i løbet af fremstillingsprocessen for præparatet*

Betingelse: specifikationen skal strammes, eller der skal tilføjes nye afprøvninger og grænseværdier.*

— Som ændring nr. 20a indsættes:

*20a. *Udvidelse af holdbarheds- eller stabilitetsperioden for lægemiddelstoffet*

Betingelse: der er blevet foretaget holdbarhedsundersøgelser efter den protokol, som blev godkendt, da markedsføringstilladelsen blev udstedt; undersøgelserne skal vise, at holdbarhedsspecifikationerne stadig opfyldes.*

— Som ændring nr. 24a indsættes:

*24a. *Ændring i analysemetode for råvarer eller mellemprodukter, der anvendes ved fremstillingen af lægemiddelstoffet*

Betingelse: resultater af metodevalideringen viser, at den nye analysemetode mindst svarer til den tidligere procedure. Specifikationen påvirkes ikke negativt.*

— Fodnoten til ændring nr. 26 affattes således:

*Hvis indehaveren af markedsføringstilladelsen henviser til den gældende udgave af farmakopéen,

er ændringsansøgning ikke påkrævet, forudsat at ændringen gennemføres inden for seks måneder efter vedtagelsen af den reviderede monografi.*

— Ændring nr. 30 affattes således:

*30. *Ændring i pakningsstørrelse af et lægemiddel**

og der tilføjes: (Supplerende betingelse) »emballage-materialet forbliver uændret.*

— Ændring nr. 31 tilføjes en ny betingelse:

Ændringen vedrører ikke en væsentlig komponent i emballagematerialet, der påvirker leveringen eller anvendelsen af præparatet.

— Ændring nr. 32 affattes således:

*32. *Ændring af prægning eller andre mærker (undtagen delekærv) på tabletter eller påtryk på kapsler, herunder tilføjelse eller ændring af den farvesvæerte, der benyttes til mærkning af præparatet.**

Betingelsen forbliver uændret.

— Ændring nr. 34 affattes således:

*34. *Ændring i fremstillingsprocessen af en ikke-proteinholdig komponent, som skyldes, at der senere er indført et bioteknologisk trin*

Almindelige bemærkninger:

Denne specifikke ændring berører ikke andre ændringer i dette bilag, som kan anvendes i denne særlige sammenhæng.

Fællesskabslovgivning, der gælder for specifikke produktgrupper (*), skal overholdes.

Lægemidler, der indeholder proteinholdige bestanddele, som er opnået gennem en bioteknologisk proces, henhører under anvendelsesområdet for del A i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 (**).

— *Ændring i fremstillingsprocessen for komponenter, der er i overensstemmelse med Den Europæiske Farmakopés monografi og bekræftet ved et certifikat fra Den Europæiske Farmakopé.*

Betingelse: specifikationerne og de fysisk-kemiske egenskaber samt alle komponentens egenskaber skal forblive de samme.

— *Ændring i fremstillingsprocessen for komponenter, der kræver en ny renhedsanalysemetode*

Betingelse: specifikationerne og de fysisk-kemiske egenskaber samt alle egenskaber ved komponenten skal forblive de samme. Fremstillingsmetoden kan efterlade urenheder, som ikke er kontrolleret i farmakopémonografien, og disse urenheder skal angives, og der skal beskrives en passende analysemetode. Denne supplerende afprøvning skal beskrives i et certifikat fra Den Europæiske Farmakopé.

(¹) Levnedsmidler og levnedsmiddelingsredienser, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 1), farvestoffer til brug i levnedsmidler, der er omfattet af Rådets direktiv 94/36/EØF (EFT L 237 af 10. 9. 1994, s. 13), aromaer henhørende under Rådets direktiv 88/388/EØF (EFT L 184 af 15. 7. 1988, s. 61), ekstraktionsmidler i henhold til Rådets direktiv 88/344/EØF (EFT L 157 af 24. 6. 1988 s. 28, senest ændret ved direktiv 92/115/EØF (EFT L 409 af 31. 12. 1992, s. 31)) og levnedsmidler og levnedsmiddelingsredienser, som er afledt ved bioteknologiske trin, der er indført i fremstillingen/produktionen, kræves ikke meddelt som en ændring af betingelserne i markedsføringstilladelsen.

(²) EFT L 214 af 24. 8. 1993, s. 1.*

5) I bilag II:

— Efter overskriften affattes den første og anden bemærkning således:

*Visse ændringer af en markedsføringstilladelse må betragtes som udgørende en så grundlæggende ændring af tilladelsens betingelser, at de ikke kan

betragtes som værende ændringer i henhold til artikel 15 i direktiv 75/319/EØF eller i henhold til artikel 23 i direktiv 81/85/EØF, og de kan derfor ikke tillades efter den procedure, der er fastsat i artikel 4-7 i denne forordning. For disse ændringer, som er opført i det følgende, skal enhver ansøgning behandles efter en fuldstændig videnskabelig evalueringprocedure (som ved udstedelse af en markedsføringstilladelse). En tilladelse eller en ændring af den eksisterende markedsføringstilladelse skal udstedes af de kompetente nationale myndigheder.

Dette bilag berører ikke artikel 4 i direktiv 65/65/EØF og artikel 5 i direktiv 81/851/EØF.*

— Ændring nr. 1, punkt (i), affattes således:

»i) tilføjelse af et eller flere lægemiddelstoffer, herunder antigene komponenter til vacciner, jf. dog artikel 7a og 7b om humaninfluenzavacciner.«

— Ændring nr. 4, punkt ii), affattes således:

»ii) nedskæring af tilbageholdelsestiden for et veterinærlægemiddel, hvis ændringen ikke er knyttet til fastsættelsen eller en ændring af en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer i henhold til forordning (EØF) nr. 2377/90 (³).

(³) EFT L 224 af 18. 8. 1990, s. 1.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1147/98

af 2. juni 1998

om ellefte ændring af forordning (EF) nr. 913/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af udbrud af klassisk svinepest i visse produktionsområder i Spanien blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 913/97⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 988/98⁽⁴⁾, fastsat undtagelsesbestemmelser til støtte for markedet for svinekød i denne medlemsstat;

på grund af den fortsatte anvendelse af veterinære og handelsmæssige restriktioner og deres anvendelse i nye områder, herunder provinserne Zaragoza og Sevilla, bør antallet af smågrise, der kan leveres til myndighederne, forhøjes, så undtagelsesforanstaltningerne kan videreføres fra den 14. maj 1998, og listen over støtteberettigede områder i bilag II til forordning (EF) nr. 913/97 bør tilpasses den nuværende situation på veterinær- og sundhedsområdet;

Kommissionens beslutning 97/285/EF af 30. april 1997 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Spanien⁽⁵⁾, senest ændret ved beslutning 98/271/EF⁽⁶⁾, er blevet erstattet med beslutning 98/339/EF⁽⁷⁾; der bør tages hensyn til denne ændring;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

de restriktioner i den frie bevægelighed for dyr, der har været gældende i flere uger i et af områderne i provinsen Zaragoza og i et område i provinsen Sevilla, medfører en betydelig forøgelse af dyrenes vægt og dermed en utålelig situation med hensyn til deres velfærd; støtteforanstaltningerne bør derfor anvendes i de nye områder fra den 14. maj 1998;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 913/97 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2, stk. 2, ændres »97/285/EF« til »98/339/EF«.
- 2) Bilag I affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.
- 3) Bilag II affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 14. maj 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 131 af 23. 5. 1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 140 af 12. 5. 1998, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 114 af 1. 5. 1997, s. 47.

⁽⁶⁾ EFT L 120 af 23. 4. 1998, s. 23.

⁽⁷⁾ EFT L 148 af 19. 5. 1998, s. 43.

BILAG I»*BILAG I*

Samlet maksimalt antal dyr fra den 6. maj 1997:

Fedesvin	630 000 dyr
Smågrise	200 000 dyr
Udsættersøer	8 000 dyr
Fedesvin af den iberiske race	6 000 dyr*

BILAG II»*BILAG II***Del 1**

- I provinsen Zaragoza, beskyttelseszonerne og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II til bekendtgørelse af 25. marts 1998 fra Diputación General de Aragón, offentliggjort i provinsens lovtidende af 27. 3. 98, s. 1411.
- I provinsen Zaragoza, beskyttelseszonerne og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II til bekendtgørelse af 17. april 1998 fra Diputación General de Aragón, offentliggjort i provinsens lovtidende af 20. 4. 98, s. 1868.
- I provinsen Zaragoza, beskyttelseszonerne og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II til bekendtgørelse af 28. april 1998 fra Diputación General de Aragón, offentliggjort i provinsens lovtidende af 4. 5. 98, s. 1999.
- I provinsen Sevilla, beskyttelseszonerne og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II til bekendtgørelse af 23. april 1998 fra Junta de Andalucía, offentliggjort i provinsens lovtidende af 28. 4. 98, s. 4951.

Del 2

De veterinærdistrikter (comarcas) i provinserne Segovia, Madrid, Toledo, Zaragoza og Sevilla, der er omhandlet i bilag I til beslutning 98/339/EF.*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1148/98

af 2. juni 1998

om integrering af de ændringer, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2086/97 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i forordningerne om sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 af 5. februar 1979 om fremgangsmåden ved tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2086/97 af 4. november 1997 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽³⁾ er der fastsat ændringer af den kombinerede nomenklatur, navnlig for visse produkter henhørende under den fælles markedsordning for sukker;

visse koder i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽⁵⁾, og (EØF) nr. 1010/86⁽⁶⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/96⁽⁷⁾, samt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/95⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2136/95⁽⁹⁾, (EF) nr. 1729/97⁽¹⁰⁾, (EØF) nr. 2670/81⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 158/96⁽¹²⁾, (EØF) nr. 825/75⁽¹³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1714/88⁽¹⁴⁾, og (EØF) nr. 1729/78⁽¹⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1730/97⁽¹⁶⁾ svarer ikke længere til koderne i den kombinerede nomenklatur; disse forordninger bør derfor tilpasses;

datoen for anvendelsen af denne forordning bør falde sammen med datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2086/97;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1) I forordning (EØF) nr. 1785/81 foretages følgende ændringer:

— I artikel 1:

a) litra d):

— erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«, og

— erstattes KN-kode »1702 90 90« med »1702 90 99«

b) litra h):

— erstattes KN-kode »ex 1702 60 90« med »1702 60 80«.

2) I Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 foretages følgende ændringer:

— I artikel 1:

— erstattes KN-kode »ex 1702 60 90« med »ex 1702 60 95«, og

— erstattes KN-kode »ex 1702 90 90« med »ex 1702 90 99«.

Artikel 2

1) I forordning (EF) nr. 1464/95 foretages følgende ændringer:

a) i artikel 2 erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«

b) i artikel 8:

— litra a), tredje led erstattes KN-kode »ex 1702 60 90« med »1702 60 80«

— litra c), tredje led erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«

— litra c), femte led erstattes KN-kode »ex 1702 60 90« med »1702 60 80«.

2) I forordning (EF) nr. 1729/97 foretages følgende ændringer:

a) i artikel 3, litra a), erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«

⁽¹⁾ EFT L 34 af 9. 2. 1979, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 312 af 14. 11. 1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.

⁽⁷⁾ EFT L 150 af 25. 6. 1996, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT L 144 af 28. 6. 1995, s. 14.

⁽⁹⁾ EFT L 214 af 8. 9. 1995, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EFT L 243 af 5. 9. 1997, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT L 262 af 16. 9. 1981, s. 14.

⁽¹²⁾ EFT L 24 af 31. 1. 1996, s. 3.

⁽¹³⁾ EFT L 79 af 28. 3. 1975, s. 17.

⁽¹⁴⁾ EFT L 152 af 18. 6. 1988, s. 23.

⁽¹⁵⁾ EFT L 201 af 25. 7. 1978, s. 26.

⁽¹⁶⁾ EFT L 243 af 5. 9. 1997, s. 5.

- b) i bilag I:
- erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«, og
  - erstattes KN-kode »1702 90 90« med »1702 90 99«.
- 3) I forordning (EØF) nr. 2670/81 foretages følgende ændringer:
- I artikel 1, litra d) erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«.
- 4) I forordning (EØF) nr. 825/75 foretages følgende ændringer:
- a) i bilag II erstattes KN-kode »ex 1702 90 90« med »1702 90 99«
- b) i bilag III:
- erstattes KN-kode »ex 1702 60 90« med »ex 1702 60 95«, og
- erstattes KN-kode »ex 1702 90 90« med »ex 1702 90 99«.
- 5) I forordning (EØF) nr. 1729/78 foretages følgende ændringer:
- a) i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, litra a), nr. i)
- erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«, og
  - erstattes KN-kode »1702 90 90« med »1702 90 99«
- b) i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, litra a), nr. i)
- erstattes KN-kode »1702 60 90« med »1702 60 95«, og
  - erstattes KN-kode »1702 90 90« med »1702 90 99«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne
 Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1149/98

af 2. juni 1998

om fastsættelse for perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999 af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for levende kvæg af en vægt på 80 til 300 kg med oprindelse i bestemte tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser, der er fastsat i Europaaftalerne, for at tage hensyn til den landbrugsaftale, der blev indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1595/97⁽²⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1926/96 af 7. oktober 1996 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for bestemte landbrugsprodukter og om justering, som en autonom overgangsforanstaltning, af indrømmelser på landbrugsområdet, jf. aftalerne om frihandel og handelsanliggender med Estland, Letland og Litauen, for at tage hensyn til aftalen om landbrug indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EF) nr. 3066/95 og (EF) nr. 1926/96 åbnes der for perioden fra den 1. juli 1998 til den 30. juni 1999 et toldkontingent på 153 000 stk. levende kvæg af en vægt på mellem 80 og 300 kg med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien, Estland, Letland og Litauen, for hvilke lande tolden nedsættes med 80 %; der bør fastsættes forvaltningsbestemmelser for indførslen af disse dyr;

for at undgå spekulation bør den disponible mængde stilles til rådighed for erhvervsdrivende, der kan godtgøre, at de driver virksomhed på et seriøst grundlag, og som handler med mængder af en vis størrelse med tredjelande; for at sikre en effektiv forvaltning er det hensigtsmæssigt i denne forbindelse at kræve, at de pågældende erhvervsdri-

vende indførte mindst 50 dyr i 1997; et parti på 50 dyr svarer i princippet til en normal sending, og erfaringerne har vist, at salg eller køb af et parti er et minimum, for at en forretning kan betragtes som reel og rentabel;

for at ovennævnte kriterier kan kontrolleres, skal ansøgningerne indgives i den medlemsstat, hvor importøren er opført i momsregistret;

for at sikre lovformeligheden af indførslen af de mængder, der er fastsat for perioden fra den 1. juli 1998 til den 30. juni 1999, er det hensigtsmæssigt at udstede licenserne over flere perioder i den pågældende periode;

ordningen bør forvaltes ved hjælp af importlicenser; der bør i dette øjemed bl.a. fastsættes regler for indgivelse af ansøgninger samt for de oplysninger, som skal være anført på ansøgningerne og i licenserne, hvorved der eventuelt fraviges en række bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1044/98⁽⁵⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 759/98⁽⁷⁾; derudover bør det fastsættes, at licenser og attester udstedes efter en betænkningstid og eventuelt ved anvendelse af en standardprocentsats for nedsættelse;

der bør kræves identifikation af de importerede dyr efter bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter⁽⁸⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

⁽¹⁾ EFT L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 216 af 8. 8. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 254 af 8. 10. 1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 149 af 20. 5. 1998, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 105 af 4. 4. 1998, s. 7.

⁽⁸⁾ EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i forordning (EF) nr. 3066/95 og (EF) nr. 1926/96, kan 153 000 stk. levende kvæg henhørende under KN-kode 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 eller 0102 90 49 med oprindelse i de i bilag II nævnte tredjelands indføres i perioden fra den 1. juli 1998 til den 30. juni 1999 efter bestemmelserne i nærværende forordning.

Toldkontingenter har nr. 09.4537.

2. For disse dyr nedsættes værditolden og den specifikke told i den fælles toldtarif (FTT) med 80 %.

Artikel 2

1. For at få del i det i artikel 1 nævnte kontingent kræves det, at licensansøgeren er en fysisk eller juridisk person, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen på en for medlemsstatens myndigheder tilfredsstillende måde kan godtgøre, at han i 1997 indførte og/eller udførte mindst 50 dyr henhørende under KN-kode 0102 90. Ansøgeren skal være optaget i en medlemsstats nationale momsregister.

2. Bevis for indførsel og udførsel føres udelukkende ved fremlæggelse af tolddokumentet for overgang til fri omsætning eller eksportdokumentet, idet dokumentet i begge tilfælde skal være behørigt påtegnet af toldmyndighederne.

Medlemsstaterne kan acceptere en kopi af ovennævnte dokument, der er behørigt bekræftet af den udstedende myndighed, hvis ansøgeren på en for myndighederne tilfredsstillende måde kan godtgøre, at det har været umuligt for ham at fremskaffe originaldokumenterne.

Artikel 3

1. Ansøgninger om importrettigheder kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er registreret, jf. artikel 2, stk. 1.

2. Ansøgningen om importrettigheder:

- skal omfatte mindst 50 dyr, og
- må ikke omfatte et antal på over 10 % af det disponible antal.

Hvis en ansøgning omfatter mere end dette antal, tages den kun i betragtning for dette antals vedkommende.

3. Ansøgninger om importrettigheder kan kun indgives indtil den 17. juni 1998.

4. En erhvervsdrivende kan kun indgive én ansøgning. Hvis den samme erhvervsdrivende indgiver mere end én ansøgning, tages ingen af de pågældende ansøgninger i betragtning.

5. Medlemsstaterne underretter senest den 26. juni 1998 Kommissionen om de indgivne ansøgninger. Denne meddelelse omfatter en fortegnelse over ansøgerne og de mængder, der er ansøgt om.

Alle meddelelser, også dem om »ingen ansøgninger«, gives ved telex- eller telefaxmeddelelse, og indgives der ansøgninger, benyttes den i bilag I gengivne model.

Artikel 4

1. Kommissionen træffer afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan imødekommes.

2. Med hensyn til de i artikel 3 omhandlede ansøgninger fastsætter Kommissionen, såfremt det samlede antal dyr, ansøgningerne omfatter, overstiger det disponible antal, en standardprocentsats for nedsættelse af det antal, der er ansøgt om.

Hvis den i første afsnit omhandlede nedsættelse fører til et antal på under 50 dyr pr. ansøgning, tildeles partier på 50 dyr ved lodtrækning foretaget af de pågældende medlemsstater. Såfremt der rester under 50 dyr, vedrører et enkelt parti denne mængde.

Artikel 5

1. Ved indførsel af den tildelte mængde skal der fremlægges en eller flere importlicenser.

2. Licensansøgninger kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren har ansøgt om importrettigheder.

3. Licensansøgningen og licensen skal indeholde nedenstående angivelser:

a) i rubrik 8: en angivelse af de i bilag II nævnte lande; licensen forpligter til indførsel fra et eller flere af de nævnte lande

b) i rubrik 16: en angivelse af en af grupperne af KN-koder i et og samme led:

- 0102 90 21, 0102 90 29
- 0102 90 41, 0102 90 49

c) i rubrik 20: løbenummer 09.4537 og mindst en af følgende angivelser:

- Reglamento (CE) n° 1149/98
- Forordning (EF) nr. 1149/98
- Verordning (EG) Nr. 1149/98
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1149/98
- Regulation (EC) No 1149/98
- Règlement (CE) n° 1149/98
- Regolamento (CE) n. 1149/98
- Verordening (EG) nr. 1149/98
- Regulamento (CE) n° 1149/98
- Asetus (EY) N:o 1149/98
- Förordning (EG) nr 1149/98.

4. Licenserne udstedes på anmodning af de erhvervsdrivende indtil den 31. december 1998 for højst 50 % af de tildelte importrettigheder. Importlicenserne for det resterende antal dyr udstedes fra den 1. januar 1999.

5. Importlicenser, der udstedes efter nærværende forordning, er gyldige i 90 dage fra udstedelsesdagen, jf. artikel 21, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3719/88. Ingen licens er dog gyldig efter den 30. juni 1999.

6. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

7. Artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 finder ikke anvendelse. Med henblik herpå anføres tallet »0« i licensens rubrik 19.

Artikel 6

Dyrene omfattes af den i artikel 1 omhandlede told ved forelæggelse af enten et varecertifikat EUR.1 udstedt af udførselslandet i henhold til bestemmelserne i protokol 4,

der er knyttet som bilag til Europaaftalerne, og i protokol 3, der er knyttet som bilag til frihandelsaftalerne, eller en erklæring, som eksportøren har udfærdiget efter disse protokollers bestemmelser.

Artikel 7

Ethvert dyr, der importeres efter nærværende forordning, identificeres efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 820/97.

Artikel 8

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG II

- Ungarn
  - Polen
  - Tjekkiet
  - Slovakiet
  - Rumænien
  - Bulgarien
  - Litauen
  - Letland
  - Estland
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1150/98

af 2. juni 1998

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger; efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern,

Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler; det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes; denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1998.

Den anvendes fra den 3. til den 16. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5. 7. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22. 10. 1997, s. 1.

BILAG

(ECU pr. 100 stk.)

Periode: 3. til 16. juni 1998

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	14,04	7,27	29,37	15,11
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	9,21	9,12	14,34	11,43
Marokko	13,42	12,74	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1151/98

af 2. juni 1998

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangleblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EF) nr. 1981/94⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 650/98⁽⁴⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1150/98⁽⁵⁾ er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁷⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁹⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 961/98⁽¹¹⁾;

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for småblomstrede roser med oprindelse i Israel; tolden ifølge den fælles toldtarif bør derfor genindføres;

kontingenter af de pågældende produkter vedrører perioden fra 1. januar til 31. december 1998; suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden i den fælles toldtarif kan kun foretages indtil udgangen af denne periode;

i perioden mellem forvaltningskomitéens møder bør Kommissionen træffe disse foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af småblomstrede roser (KN-kode ex 0603 10 11 og ex 0603 10 51) med oprindelse i Israel suspenderes den ved forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge den fælles toldtarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1998.

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5. 7. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 199 af 2. 8. 1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 88 af 24. 3. 1998, s. 8.

⁽⁵⁾ Se side 45 i denne Tidende.

⁽⁶⁾ EFT L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 289 af 22. 10. 1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹¹⁾ EFT L 135 af 8. 5. 1998, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1152/98

af 2. juni 1998

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførelse af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melleasse ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er

fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/97 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1082/98 ⁽⁶⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførelse af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24. 6. 1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20. 3. 1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 173 af 1. 7. 1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 31.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. juni 1998 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(ECU)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	18,52	7,04
1701 11 90 ⁽¹⁾	18,52	12,98
1701 12 10 ⁽¹⁾	18,52	6,85
1701 12 90 ⁽¹⁾	18,52	12,46
1701 91 00 ⁽²⁾	22,59	14,59
1701 99 10 ⁽²⁾	22,59	9,42
1701 99 90 ⁽²⁾	22,59	9,42
1702 90 99 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10. 4. 1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21. 4. 1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1153/98
af 2. juni 1998
om berigtigelse til forordning (EF) nr. 1105/98 om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2092/97⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EF) nr. 1105/98⁽⁵⁾ er der fastsat importtold for korn;

en kontrol har afsløret, at der har indsneget sig en fejl i bilag I til forordning (EF) nr. 1105/98; forordningen bør derfor berigtiges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1105/98 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 157 af 30. 5. 1998, s. 20.

BILAG

»BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (ECU/ton)
1001 10 00	Hård hvede ⁽¹⁾	7,19	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	51,53	41,53
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	51,53	41,53
	af middelgod kvalitet	76,84	66,84
	af ringe kvalitet	92,82	82,82
1002 00 00	Rug	108,30	98,30
1003 00 10	Byg, til udsæd	108,30	98,30
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	108,30	98,30
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	98,71	88,71
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	98,71	88,71
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	108,30	98,30

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på

— 3 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.*

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 18. maj 1998

om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet
(ALTENER II)

(98/352/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i henhold til proceduren i artikel 189 C i traktaten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktatens artikel 130 R skal Fællesskabets politik på miljøområdet bl.a. bidrage til en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne;
- (2) ifølge traktatens artikel 129 skal kravene på sundhedsområdet indgå som led i Fællesskabets politik på andre områder; ALTENER-programmerne bidrager til sundhedsbeskyttelsen;
- (3) den 29. oktober 1990 fastlagde Rådet 1990-niveauet som mål for stabilisering af det samlede CO₂-udslip i år 2000 i Fællesskabet som helhed;

(4) ved beslutning 93/389/EØF ⁽⁵⁾ blev der fastlagt en mekanisme til overvågning af udledningerne af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet;

(5) CO₂-udslippet fra energiforbruget i Fællesskabet vil sandsynligvis stige med omkring 3 % mellem 1995 og 2000 ved normal økonomisk vækst; det er derfor afgørende, at der vedtages yderligere foranstaltninger;

(6) på samlingen den 25.-26. juni 1996 noterede Rådet sig, at det af konklusionerne i anden evalueringsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) i forbindelse med forhandlingerne om en protokol i henhold til Berlinmandatet fremgår, at der er en menneskelig indflydelse på de globale klimaændringer, og at det er nødvendigt med en omgående indsats, der er så omfattende som muligt, og Rådet noterede sig, at der er betydelige no regrets-muligheder, og anmodede Kommissionen om at tage stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes på EF-plan;

(7) i grønbogen af 11. januar 1995 og hvidbogen af 13. december 1995 fremlagde Kommissionen over for Europa-Parlamentet og Rådet sit syn på den fremtidige energipolitik i Fællesskabet og på, hvilken rolle vedvarende energi burde spille;

⁽¹⁾ EFT C 192 af 24. 6. 1997, s. 16.

⁽²⁾ EFT C 19 af 21. 1. 1998, s. 32.

⁽³⁾ EFT C 379 af 15. 12. 1997, s. 63.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6. november 1997 (EFT C 358 af 24. 11. 1997, s. 30), Rådets fælles holdning af 19. januar 1998, (EFT C 62 af 26. 2. 1998, s. 31) og Europa-Parlamentets afgørelse af 30. april 1998 (EFT C 152 af 18. 5. 1998).

⁽⁵⁾ EFT L 167 af 9. 7. 1993, s. 31.

- (8) i beslutning af 4. juli 1996⁽¹⁾ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at gennemføre en EF-handlingsplan til fremme af vedvarende energi;
- (9) med grønbogen af 20. november 1996, »Fremtidens energi: Vedvarende energi«, satte Kommissionen gang i udarbejdelsen og gennemførelsen af en EF-strategi og handlingsplan for vedvarende energi;
- (10) Europa-Parlamentet opfordrede i beslutning af 14. november 1996⁽²⁾ om Kommissionens hvidbog »En energipolitik for Den Europæiske Union« Kommissionen til at udarbejde et finansieringsprogram med sigte på at støtte bæredygtig energi; i beslutning af 15. maj 1997⁽³⁾ om grønbogen »Fremtidens energi: Vedvarende energi« kræver Europa-Parlamentet udtrykkeligt, at der hurtigt vedtages et styrket ALTENER II-program;
- (11) artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽⁴⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at fremme indførelsen af elektricitet, der er fremstillet på grundlag af vedvarende energikilder, ved at give disse energikilder forrang;
- (12) ifølge traktatens artikel 130 A skal Fællesskabet udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed, og det skal navnlig stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder; denne indsats omfatter bl.a. energisektoren;
- (13) ved beslutning 93/500/EØF⁽⁵⁾ vedtog Rådet et EF-program for fremme af vedvarende energikilder (ALTENER), hvis sigte var at mindske CO₂-emissionerne ved at øge de vedvarende energikilders markedsandel og deres bidrag til den samlede produktion af primærenergi i Fællesskabet; dette program udløber den 31. december 1997;
- (14) Fællesskabet har anerkendt, at ALTENER-programmet udgør et vigtigt element i Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne;
- (15) med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1110/94/EF⁽⁶⁾ blev der fastlagt et fjerde ramme-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsprojekter; som instrument for anvendelse og udbredelse af de nye teknologier, der udvikles som resultat af rammeprogrammet, har en politik for vedvarende energikilder stor betydning; ALTENER II er et instrument, som supplerer nævnte program;
- (16) ALTENER II ændrer ikke de nationale projekter eller systemer til fremme af vedvarende energikilder; formålet er at tilføje et fællesskabsaspekt, som repræsenterer en ekstra fordel;
- (17) det femte ramme-program inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration skal særligt tage sigte på energi, og ALTENER II-programmet skal også her være et vigtigt instrument, der supplerer dette kommende program;
- (18) vedvarende energikilder udgør en vigtig energikilde for Den Europæiske Union med et betragteligt kommercielt potentiale, og der bør derfor være en specifik strategi for udviklingen af disse energikilder samt målrettede aktioner, som tilsigter, at de bliver såvel økonomisk levedygtige som konkurrencedygtige, og der dermed skabes gunstige betingelser for investeringer;
- (19) øget brug af vedvarende energikilder vil påvirke både miljøet og energiforsynings sikkerheden i positiv retning; fri og omfattende udvikling af vedvarende energikilder vil gøre det muligt fuldt ud at udnytte deres økonomiske og jobskabende potentiale; en høj grad af internationalt samarbejde er ønskelig for at opnå de bedste resultater;
- (20) et styrket ALTENER II-program er et væsentligt instrument til udvikling af de vedvarende energikilders potentiale; vedvarende energikilder bør udgøre en rimelig andel af det indre energimarked i Europa;
- (21) sigtet med de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede målrettede aktioner er at lette og fremskynde investeringer i ny driftskapacitet for energiproduktion fra vedvarende kilder ved at yde finansieringsstøtte,

⁽¹⁾ EFT C 211 af 22. 7. 1996, s. 27.

⁽²⁾ EFT C 362 af 2. 12. 1996, s. 279.

⁽³⁾ EFT C 167 af 2. 6. 1997, s. 160.

⁽⁴⁾ EFT L 27 af 30. 1. 1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 235 af 18. 9. 1993, s. 41.

⁽⁶⁾ EFT L 126 af 18. 5. 1994, s. 1. Afgørelsen er ændret ved afgørelse nr. 616/96/EF (EFT L 86 af 4. 4. 1996, s. 69).

navnlig til små og mellemstore virksomheder, således at perifere omkostninger og serviceomkostninger ved projekter for vedvarende energi nedbringes, for på den måde at overvinde eksisterende ikke-tekniske hindringer; under denne aktion vil der bl.a. blive ydet støtte til indhentning af ekspertråd, analyse af markedsudsigterne, valg af projektlokalisering, ansøgninger om anlægs- og driftstilladelser, små og mellemstore virksomheders initiativer med hensyn til investering i vedvarende energikilder, opstilling af finansieringsplaner, forberedelse af udbud, uddannelse af operatører og idriftsættelse af anlæg;

- (22) disse målrettede aktioner vedrører projekter på områderne biomasse herunder energiafgrøder, brænde, restprodukter fra skov- og landbrug, byafald, der ikke kan genbruges, flydende biobrændsel og biogas, solvarme og solcelle-elektricitet, passive og aktive solenergisystemer i bygninger, små vandkraftprojekter (< 10 MW), bølgeenergi, vindenergi og geotermisk energi;
- (23) udvikling af vedvarende energikilder kan bidrage til, at der skabes et konkurrencedygtigt energisystem omfattende hele Europa, og at der udvikles en europæisk sektor for vedvarende energikilder, som kan give store muligheder for eksport af knowhow og investeringer i tredjelande med deltagelse fra Fællesskabets side;
- (24) programmet bør gennemføres i tæt samarbejde med andre EF-aktioner og -programmer, som sigter mod at fremme vedvarende energikilder;
- (25) for at sikre, at Fællesskabets støtte udnyttes effektivt, skal Kommissionen sørge for, at projekterne underkastes grundig forhåndsvurdering, og systematisk overvåge og evaluere fremskridtene i og resultaterne af de støttede projekter;
- (26) der anføres i denne beslutning et finansielt referencgrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995⁽¹⁾ for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;
- (27) det er politisk og økonomisk ønskeligt at åbne ALTENER II-programmet for de associerede lande i Central- og Østeuropa, således som det er anført i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1994 og i Kommis-

sionens meddelelse til Rådet om dette emne i maj 1994; det bør også åbnes for Cypern —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet gennemfører et flerårigt program omfattende foranstaltninger og aktioner til fremme af brug af vedvarende energikilder i Fællesskabet (ALTENER II), i det følgende benævnt programmet.

Programmet har følgende mål:

- a) at bidrage til at skabe de nødvendige betingelser for gennemførelsen af EF's handlingsplan for vedvarende energikilder, især retlige, samfundsøkonomiske og forvaltningsmæssige betingelser
- b) at tilskynde til private og offentlige investeringer i produktion og brug af energi fra vedvarende energikilder.

Disse to specifikke mål fører frem mod følgende overordnede mål — der supplerer medlemsstaternes mål — og prioriteter for Fællesskabet: begrænsning af CO₂-emissioner, forøgelse af de vedvarende energikilders andel af energibalancen, mindskelse af importafhængigheden på energiområdet, energiforsyningsikkerhed, beskæftigelsesfremme, økonomisk udvikling og økonomisk og social samhørighed samt regional og lokal udvikling, herunder styrkelse af det økonomiske potentiale i fjerntliggende områder og randområder.

2. I medfør af programmet yder Fællesskabet finansieringsstøtte til aktioner, der bidrager til, at målene i stk. 1, litra a) og b), kan nås.

3. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af dette program er på 22 mio. ECU. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 2

Under programmet ydes der finansieringsmidler til følgende aktioner og foranstaltninger, der vedrører vedvarende energikilder:

- a) undersøgelser og andre aktioner, hvis formål er at gennemføre og supplere andre EF-foranstaltninger og medlemsstaternes foranstaltninger, der er truffet for at udnytte de vedvarende energikilders potentiale. Dette

⁽¹⁾ EFT C 293 af 8. 11. 1995, s. 4.

omfatter udvikling af sektor- og markedsstrategier, udarbejdelse af normer og certificering, lettere adgang til fællesindkøb, sammenlignende projektbaserede analyser af indvirkningen på miljøet og det langsigtede costbenefitperspektiv ved anvendelse af traditionelle energikilder i forhold til vedvarende energikilder, analyse af retlige, samfundsøkonomiske og forvaltningsmæssige vilkår, herunder analyse af den mulige anvendelse af økonomiske foranstaltninger og/eller skatteincitament, der forbedrer mulighederne for udbredelse af vedvarende energi, forberedelse af relevant lovgivning, der skaber gunstigere betingelser for investeringer, samt forbedrede metoder til at evaluere omkostninger og fordele, der ikke afspejles i markedspriserne;

b) pilotaktioner af interesse for Fællesskabet med det formål at skabe eller udbygge strukturer og instrumenter, som kan støtte udviklingen af vedvarende energi, i følgende sektorer:

- lokal- og regionalplanlægning
- værktøjer til planlægning, projektering og evaluering
- nye finansielle produkter og markedsinstrumenter;

c) foranstaltninger til udvikling af oplysnings- og uddannelsesstrukturer; foranstaltninger for at tilskynde til udveksling af erfaringer og knowhow, idet sigtet er at forbedre samordningen mellem internationale aktiviteter, EF-aktiviteter, nationale, regionale og lokale aktiviteter; etablering af et centralt system for indsamling og udbredelse af informationer om vedvarende energi;

d) målrettede aktioner, der skal lette indtrængning på markedet af vedvarende energi samt dertil hørende knowhow, således at overgangen mellem demonstration og markedsføring lettes, og som skal tilskynde til investeringer ved at yde støtte og rådgivning til forberedelsen og præsentationen af projekter og iværksættelsen af dem;

e) overvågnings- og evalueringsaktioner med følgende formål:

- at overvåge gennemførelsen af EF's strategi og handlingsplan for udvikling af vedvarende energikilder
- at støtte initiativer til gennemførelse af handlingsplanen, især med henblik på at fremme bedre koordinering og synergi mellem aktionerne, herunder alle EF-finansierede aktiviteter samt aktiviteter finansieret af andre finansieringsorganer, som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank
- at overvåge EF's fremskridt og bemærkningerne om medlemsstaternes fremskridt med hensyn til udvikling af vedvarende energikilder

— at bedømme virkningerne og omkostningseffektiviteten af de aktioner og foranstaltninger, der iværksættes under dette program. Denne bedømmelse vil også tage hensyn til miljømæssige og sociale forhold, herunder virkningerne for beskæftigelsen.

Artikel 3

1. Alle omkostninger i forbindelse med de aktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), c) og e), afholdes af Fællesskabet. Såfremt en anden enhed end Kommissionen har foreslået de i litra c) omhandlede foranstaltninger, kan Fællesskabets finansielle bidrag højst udgøre 50 % af de samlede omkostninger ved foranstaltningen, idet restbeløbet finansieres af offentlige eller private kilder eller en kombination heraf.

2. Fællesskabets bidrag til finansiering i henhold til programmet af de aktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), udgør højst 50 % af de samlede omkostninger, idet restbeløbet finansieres af offentlige eller private kilder eller en kombination heraf.

3. Fællesskabets bidrag til finansiering i henhold til programmet af de aktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d), fastlægges årligt for hver af de målrettede aktioner i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for programmets finansielle og praktiske gennemførelse. Kommissionen skal også sikre, at aktionerne under dette program underkastes en forhåndsvurdering, overvågning og efterfølgende evaluering, herunder efter et projekts afslutning en vurdering af virkningen og gennemførelsen samt af, om de oprindelige mål er nået. Kommissionen sørger for, at de udvalgte modtagere aflægger rapport til Kommissionen mindst hver sjette måned eller for projekter af en varighed på mindst et år, midtvejs i projektet samt ved dets afslutning.

Kommissionen holder det i artikel 5 nævnte udvalg orienteret om projekternes udvikling.

2. Der fastlægges betingelser og retningslinjer for tildeling af finansieringsmidler til de i artikel 2, stk. 1, omhandlede aktioner og foranstaltninger for et år ad gangen under hensyntagen til:

- a) de prioriteringer, som medlemsstaterne og Kommissionen har fastlagt i deres programmer til fremme af vedvarende energikilder
- b) kriterier vedrørende de vedvarende energikilders rentabilitet og udnyttelsespotentialer og deres virkninger for beskæftigelse og miljø, herunder navnlig nedbringelse af CO₂-emissionerne

- c) for den i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede aktions vedkommende: bistandens relative omkostninger, den langsigtede kommercielle levedygtighed, størrelsen af den forventede nye produktionskapacitet og omfanget af det tværregionale og/eller tværnationale udbytte
- d) principperne i traktatens artikel 92 og de relevante EF-retningslinjer for statsstøtte af miljøbeskyttelses-hensyn.

Under udarbejdelsen af disse betingelser og retningslinjer bistår Kommissionen af det i artikel 5 omhandlede udvalg.

Artikel 5

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. I så fald:

- a) kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i højst en måned fra denne meddelelse,
- b) kan Rådet med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i litra a).

Artikel 6

1. I løbet af programmets andet år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at fremme

vedvarende energi på EF-niveau og i medlemsstaterne; der henvises herunder specielt til de mål, der er anført i artikel 1. Rapporten ledsages af forslag til eventuelle nødvendige ændringer af programmet på baggrund af disse resultater.

2. Ved programmets udløb evaluerer Kommissionen på grundlag af en rapport fra uafhængige eksperter de resultater, der er opnået ved gennemførelsen af denne beslutning, og sammenhængen mellem de enkelte landes og Fællesskabets aktioner. Kommissionen aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 7

Programmet står åbent for deltagelse af associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, herunder de finansielle bestemmelser, for deltagelse i EF-programmer, der er fastlagt i tillægsprotokollerne til associeringsaftalerne eller i selve associeringsaftalerne. Programmet står åbent for deltagelse af Cypern på grundlag af tillægsbevillinger efter de samme regler som dem, der gælder for EFTA/EØS-landene, og efter fremgangsmåder, som skal aftales med dette land.

Artikel 8

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 1998, og indtil det flerårige rammeprogram for aktioner inden for energisektoren træder i kraft, dog senest indtil den 31. december 1999.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 1998.

På Rådets vegne

LORD SIMON of HIGHBURY

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. september 1997

om statsstøtte til virksomheden **Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH**

(meddelt under nummer K(1997) 2903)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(98/353/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have givet de interesserede parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til EF-traktatens artikel 93, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 15. december 1995 indledte Kommissionen som følge af flere klager proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til støtte til virksomheden **Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH (GAV)** i Aachen. GAV er et ikke-kommercielt foretagende, som drives af **Sozialwerk Aachener Christen e.V.** Virksomheden opererer på markedet for affald, hvor den som led i »totrinssystemet« (DSD) står for indsamling og sortering af genbrugsaffald samt videresalg heraf som sekundære råmaterialer. GAV konkurrerer i denne sektor med kommercielle private foretagender. Ifølge disse har virksomheden ført sig aggressivt frem på markedet, og de har derfor indgivet klage til Kommissionen.

GAV har normalt 40-60 personer ansat, hvoraf 25 % er handicappede og 50 % tilhører gruppen af langtidsledige, som har vanskeligt ved at få arbejde. Med disse vanskeligt stillede personer, som ikke udvælges af GAV selv, men af

det lokale social- og arbejdsformidlingskontor, indgås der tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. Formålet med at ansætte disse personer hos GAV er at uddanne og derefter igen at integrere dem på det »normale« arbejdsmarked. For at kunne udføre denne særlige aktivitet i form af uddannelse og reintegrering af vanskeligt stillede personer har GAV derudover ansat faguddannede medarbejdere (socialarbejdere, pædagoger) til at støtte dem. I perioden 1987-1995 har GAV ansat og uddannet i alt 440 personer på basis af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. I 1993 havde GAV en omsætning på 2,8 mio. DEM, svarende til 0,004 % af det samlede tyske marked med en omsætning på i alt 75 mio. DEM. I 1994 havde GAV en omsætning på 3,6 mio. DEM, og i 1995 var omsætningen på 4,1 mio. DEM. Virksomhedens balance var i 1995 på 4,7 mio. DEM.

Indtil 1992 varetog GAV udelukkende indsamling af genbrugsaffald for byen Aachen — det var på dette tidspunkt en ren kommunal opgave — og modtog en omkostningsgodtgørelse fra denne for denne aktivitet. Da GAV havde betydelige underskud, besluttede byen Aachen at integrere virksomheden i den nye kommunale affaldshåndteringsplan. Byen Aachens beslutning blev truffet på grundlag af konklusionerne og anbefalingerne fra en uafhængig konsulent, som årligt skulle forelægge byen Aachen rapporter om GAV's økonomiske situation og i givet fald komme med anbefalinger med hensyn til, hvordan rentabiliteten kunne forbedres og byen Aachens finansielle støtte til GAV dermed reduceres. Konsulenten anbefalede i sin rapport for 1992, at GAV's aktiviteter skulle integreres i »totrinssystemet« (DSD), der er et ikke-statsligt støttet privat system til indsamling af emballageaffald, som er baseret på en aftale mellem talrige

erhvervsvirksomheder, der konkurrerer med hinanden. I denne forbindelse var GAV forpligtet til at stå for indsamlingen, sorteringen og videresalget af alle former for genbrugeligt affald i byen Aachen. Da aftalen i forbindelse med den sorteringshal, som GAV oprindeligt havde lejet, var blevet opsagt af udlejer, forpligtede GAV sig til for at kunne udføre denne aktivitet at opføre en ny sorteringshal på en af byen Aachens grunde, som virksomheden havde erhvervet bebyggelsesret til. Den årlige forpagtningsafgift udgør for øjeblikket 118 000 DEM.

Da GAV på grund af sin vanskelige finansielle situation ikke var i stand til at finansiere den nye sorteringshal af egne midler (de samlede investeringsomkostninger beløb sig til ca. 4 mio. DEM), modtog virksomheden et engangstilskud fra Regierungspräsident Köln. Ifølge den administrative afgørelse var ydelsen af støtten dog betinget af, at virksomheden udelukkende anvender hallen til sortering af genbrugsaffald og fortsat ansætter vanskeligt stillede personer i mindst 25 år. Såfremt GAV ikke opfylder denne betingelse, vil virksomheden straks skulle tilbagebetale støtten.

Endvidere ydede byen Aachen GAV årlige tilskud til motivationsfremmende foranstaltninger for de ansatte (Zuschuß zu arbeitsmotivierenden Maßnahmen). Ifølge aftalen mellem byen Aachen og GAV udgjorde det finansielle bidrag en udbetaling på højst 240 000 DEM i 1992 plus et tilskud, som ville være nødvendigt til at dække forpagtningsafgiften fuldt ud. For 1993 var det fastsat, at de samlede udbetalinger inklusive et tilskud til forpagtningsafgiften ikke skulle overskride 240 000 DEM. Ifølge aftalen skulle tilskuddet fra og med 1994 nedsættes til et beløb, som maksimalt måtte svare til den årlige forpagtningsafgift. GAV har i henhold til aftalen modtaget følgende beløb fra byen Aachen:

1992	244 968 DEM
1993	179 243 DEM
1994	59 621 DEM.

Selv om der ikke lå nogen godkendte støtteordninger til grund for disse beløb, blev hverken tilskuddet til opførelse af den nye sorteringshal eller tilskuddene fra byen Aachen anmeldt til Kommissionen, da myndighederne i både Aachen og Köln mente, at disse midler ikke udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. To synspunkter blev lagt til grund for myndighedernes holdning. For det første, at GAV ikke er et kommercielt drevet foretagende, men virker i offentlighedens interesse. For det andet, at de midler, som GAV modtog, udelukkende skulle opveje de ekstraomkostninger, som virksomheden pådrog sig ved at ansætte, uddanne og støtte unge arbejdsløse og vanskeligt stillede personer. På den anden side erkendte myndighederne, at GAV konkurrerede med andre virksomheder. De anførte endvidere, at de førte tilsyn med GAV, samt at virksomheden ikke havde ført sig aggressivt frem på markedet.

GAV's konkurrenter, som havde indgivet klage til Kommissionen, anmodede samtidig om foreløbige forholdsregler ved tyske forvaltningsdomstole med hensyn til beslutningen fra Regierungspräsident Köln om at støtte opførelsen af den nye sorteringshal. De begrundede deres anmodninger med, at der angiveligt var tale om en overtrædelse af den tyske konkurrenceret samt EF-traktatens artikel 92 og 93. Derfor forsøgte de hos to forvaltningsretlige instanser at få udbetalingerne standset øjeblikkeligt, men begge instanser afviste imidlertid deres anmodning. Begge instanser fastslog, at konkurrenterne i modsætning til GAV opnåede store fortjenester, samt at GAV i tilfælde af foreløbige forholdsregler til fordel for konkurrenterne måtte indgive konkursbegæring. Endvidere nærede begge domstole tvivl om, hvorvidt foranstaltningerne til fordel for GAV var støtte efter EF-traktatens artikel 92. Endelig fastslog de, at konkurrenterne ikke kunne dokumentere, at GAV havde ført sig aggressivt frem på markedet.

Ved vurderingen af den finansielle støtte til GAV nåede Kommissionen frem til den konklusion, at foranstaltningerne måtte betragtes som anmeldelsespligtig støtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Desuden nærede den betydelig tvivl om, hvorvidt de opfyldte kriterierne i undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3. På denne baggrund besluttede den at indlede proceduren.

II

Ved skrivelse af 2. april 1996 fremsendte de tyske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til støtten til GAV.

Heri gentog de, at de var af den opfattelse, at foranstaltningerne ikke er statsstøtte, da 75 % af GAV's aktiviteter består i indsamling af husholdningsaffald. De nævnte også, at Kommissionen jo tidligere havde anført, at foranstaltninger, der fremmer disse indsamlinger, ikke udgør statsstøtte, så længe de sekundære råmaterialer blev tilbudt til markedspriser.

Derudover var der i forbindelse med de midler, som GAV modtog, efter de tyske myndigheders opfattelse ikke tale om støtte, da GAV ikke er et kommercielt drevet foretagende og som følge af denne status ikke kan sammenlignes med »normale« virksomheder på det samme marked.

I denne forbindelse anførte de igen, at GAV's hovedaktivitet ikke er aktiviteten på markedet for genbrugsaffald i konkurrence med andre virksomheder inden for denne sektor, men derimod at uddanne vanskeligt stillede personer. Disse personer, som ellers ville være udelukket fra det »normale« arbejdsmarked, kunne langt bedre integreres på dette marked efter deres tidsbegrænsede kontrakt med GAV og havde derfor ikke behov for yderligere finansiel støtte fra staten. De årlige tilskud fra byen

Aachen opvejede udelukkende de ekstraomkostninger, som GAV pådrog sig som følge af sin særstatus som ikke-kommerciel virksomhed samt målsætningen om uddannelse af vanskeligt stillede personer.

De tyske myndigheder understregede desuden, at der er sikkerhed for, at de årlige tilskud ikke gør det muligt for GAV at underbyde priserne for slutprodukterne. Ifølge aftalen mellem byen Aachen og GAV skal der inden enhver udbetaling fra byen foretages en kontrol på forskellige niveauer af indbyrdes uafhængige instanser. Herefter ydes støtten hvert år under forudsætning af, at:

- GAV ansætter en uafhængig revisor, som løbende aflægger rapport om virksomhedens finansielle perspektiver
- det kommunale Rechnungsprüfungsamt til stadighed har indsigt i virksomhedens regnskaber og kan gennemføre effektive kontrolforanstaltninger
- byen Aachens Jugendhilfeausschuß regelmæssigt modtager rapporter om GAV's økonomiske situation og anvendelsen af det modtagne tilskud.

Denne kontrol, der finder sted inden enhver udbetaling, udelukker efter de tyske myndigheders opfattelse, at GAV kan misbruge sin stilling til at føre sig aggressivt frem på markedet.

For så vidt angår investeringstilskuddet på 2,7 mio. DEM, som Regierungspräsident Köln ydede til opførelse af den nye sorteringshal, anførte de tyske myndigheder, at opførelsen af denne hal ikke kun var blevet nødvendig, fordi ejeren af den gamle, lejede hal havde opsagt kontrakten, men også fordi den gamle hal ikke opfyldte kravene i de tyske miljøbeskyttelsesbestemmelser, bl.a. med hensyn til luft- og vandforurening samt støjbegrænsning. Da den gamle hal ikke opfyldte disse miljøbeskyttelseskrav, var GAV's officielle tilladelse til at udføre sine aktiviteter i den pågældende hal midlertidig og tidsbegrænset. Flytningen til en ny hal var derfor af afgørende betydning for virksomheden, som på grund af sin vanskelige økonomiske situation imidlertid ikke kunne finansiere nyopførelsen af egne midler. I denne forbindelse gentog de tyske myndigheder, at i henhold til den administrative afgørelse er ydelsen af investeringstilskuddet betinget af, at GAV udelukkende anvender hallen til sortering af genbrugsaffald og fortsat ansætter vanskeligt stillede personer i mindst 25 år. Såfremt GAV ikke opfylder denne betingelse, vil virksomheden straks skulle tilbagebetale støtten.

Endelig anførte de tyske myndigheder, at alle foranstaltninger til fordel for GAV var i overensstemmelse med den femte henstilling fra Det Europæiske Råd i Essen, da

GAV's aktiviteter udelukkende støtter (re)integrationen af vanskeligt stillede personer på arbejdsmarkedet, samt at GAV ikke ville være i stand til at gennemføre disse aktiviteter uden statslige midler.

III

Ved skrivelse af 10. juli 1996 tilsendte Kommissionen Tyskland de bemærkninger fra andre interesserede parter, som var modtaget på grundlag af meddelelsen (!) om procedurans indledning, nemlig fra en advokat, som repræsenterede en regional tysk konkurrent, og fra den tyske sammenslutning »Sekundärrohstoffe und Entsorgung«. Advokaten, som repræsenterede den regionale tyske konkurrent, tilsluttede sig udtrykkeligt Kommissionens opfattelse, hvorefter foranstaltningerne til fordel for GAV måtte anses for at være støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Efter advokatens opfattelse kunne ingen af undtagelserne i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, bringes i anvendelse. Derfor skulle støtten straks kræves tilbagebetalt.

For så vidt angår de årlige tilskud fra byen Aachen, erkendte advokaten, at GAV som følge af sin særstatus pådrager sig højere omkostninger end en almindelig virksomhed, hvorfor en vis kompensation for disse ekstraomkostninger kunne være berettiget. Tilskuddene fra byen Aachen oversteg dog en ren kompensation og ville gøre det muligt for GAV at anvende disse midler til sin forretningsmæssige drift og til at føre sig aggressivt frem på markedet. På baggrund heraf var hans klient, som ikke modtog støtte, ikke længere konkurrencedygtig og mistede kunder. I denne forbindelse bestred advokaten også udtrykkeligt, at forvaltningen i byen Aachen førte en effektiv kontrol med GAV's prispolitik.

Med hensyn til investeringstilskuddet fra Regierungspräsident Köln betvivlede advokaten enhver forbindelse mellem dette tilskud og en kompensation for de ekstraomkostninger, som GAV pådrager sig. Opførelsen af en ny hal gjorde det efter hans opfattelse endog muligt for GAV at udvide aktiviteterne og dermed intensivere konkurrencen med andre virksomheder i genbrugssektoren, som ikke modtager nogen offentlige midler. Derfor resulterer støtten i forbindelse med opførelsen af den nye hal også i en uacceptabel konkurrencefordrejning.

Den tyske sammenslutning »Sekundärrohstoffe und Entsorgung« var enig med advokaten i, at tilskuddene fra byen Aachen mere end opvejer GAV's økonomiske ulemper. Sammenslutningen bestred også, at der var en forbindelse mellem investeringstilskuddet fra Regierungspräsident Köln og de ekstraomkostninger, som GAV måtte

(!) EFT C 144 af 16. 5. 1996, s. 9.

afholde. GAV havde efter sammenslutningens opfattelse modtaget flere offentlige midler end nødvendigt som kompensation for virksomhedens ulemper og havde derved fået mulighed for at føre sig aggressivt frem på markedet og at fordreje konkurrencen. Denne adfærd var ikke berettiget i henhold til fællesskabsbestemmelserne om statsstøtte. Følgelig skulle støtten kræves tilbagebetalt.

IV

Ved skrivelse af 29. august 1996 fremsendte Tyskland sit svar på bemærkningerne fra andre interesserede parter. På særlig anmodning fremsat af Kommissionen i skrivelse af 28. oktober 1996 og under et møde den 15. april 1997 blev svaret suppleret ved to skrivelser af 11. december 1996 og 7. juli 1997. Disse skrivelser var vedlagt mange bilag som dokumentation for GAV's særstatus, prispolitik og den kontrol, som myndighederne udøvede, samt nødvendigheden af, at der blev ydet statsstøtte til opførelsen af sorteringshallen.

Det fremgik af virksomhedens balancer for perioden 1990-1995, at virksomheden i 1990 havde en egenkapital på 350 000 DEM, medens et underskud på 370 000 DEM var blevet fremført. Dette fremførte underskud kunne nedbringes takket være beskedne balanceoverskud i løbet af den pågældende periode, men udgjorde i slutningen af 1995 stadig 42 400 DEM.

En udførlig navneliste dokumenterede, at GAV i perioden 1987-1995 havde ansat og uddannet 440 personer.

En rapport, som var blevet udarbejdet i november 1994 af en uafhængig konsulent, indeholdt bl.a. en sammenligning mellem de offentlige midler og de ekstraomkostninger, som GAV havde pådraget sig på grund af ansættelse og uddannelse af vanskeligt stillede personer i perioden 1991-1995. Ifølge denne sammenligning oversteg de offentlige midler GAV's økonomiske ulemper i 1991 — dvs. det sidste år, hvor GAV udelukkende varetog affaldshåndteringen for byen Aachen og derfor udførte en ren kommunal opgave — med 700 000 DEM, men at dette overskud løbende blev reduceret så meget, at de økonomiske ulemper allerede i 1994 oversteg de offentlige tilskud med 124 000 DEM. For 1995 blev det endog anslået, at de økonomiske ulemper ville være 393 000 DEM højere end de offentlige tilskud.

En anden rapport, der blev udarbejdet af en uafhængig konsulent i marts 1996, indeholdt en sammenligning mellem de gennemsnitspriser for genbrugspapir, som hver måned beregnes af den uafhængige markedsanalyse-

virksomhed Europäischer Wirtschaftsdienst GmbH (EUWID), og de priser, som GAV forlangte mellem februar 1994 og januar 1996. Ifølge de tal, der er indeholdt i denne rapport, har GAV på intet tidspunkt underbudt de priser, som EUWID angav. Kommissionen har ligeledes fået forelagt uddrag af kontrakter mellem GAV og nogle af virksomhedens kunder, og disse uddrag bekræfter konsulentens konklusioner, da det til enhver tid har været aftalt, at priserne for hver leverance af genbrugspapir rettede sig efter det EUWID-prisindeks, som var gældende på leveringstidspunktet.

En kopi af rammeaftalen mellem byen Aachen og GAV vedrørende begge parter opgaver og pligter dokumenterede, at der forud for enhver udbetaling fra byen Aachen finder en kontrol sted, som gennemføres på flere niveauer af indbyrdes uafhængige kontrolinstanser. Af det referat fra mødet i Jugendhilfeausschuß den 3. september 1991, som blev forelagt som eksempel på kontrollens gennemførelse, fremgik det, at der rent faktisk havde fundet en sådan kontrol sted, samt at virksomheden havde forelagt alle økonomiske oplysninger i overensstemmelse med rammeaftalen.

Kopierne af to administrative afgørelser af 24. februar 1993 og 3. september 1993, i henhold til hvilke GAV undtagelsesvis og midlertidigt fik tilladelse til at videreføre sine aktiviteter i den gamle sorteringshal indtil opførelsen af en ny hal, bekræftede, at produktionen i den gamle hal ikke var i overensstemmelse med de tyske miljøbeskyttelsesbestemmelser (bl.a. vedrørende luftforurening og støjbegrænsning). En kopi af opsigelsen af 27. december 1994 dokumenterede endvidere, at ejeren af den gamle hal ønskede at bringe lejemålet til ophør ved udgangen af 1995 og ikke var rede til at forlænge kontrakten ud over dette tidspunkt.

V

I løbet af proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, styrkedes det standpunkt, som Kommissionen havde ved procedurens indledning, nemlig at de foranstaltninger, som byen Aachen og Regierungspräsident Köln havde truffet, må betragtes som statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Som ovenfor anført har det offentlige ydet tilskud til GAV på i alt 3 183 832 DEM, heraf 2,7 mio. DEM som investeringstilskud i 1992 og 483 832 DEM i form af årlige tilskud i årene 1992, 1993 og 1994 (aftalen mellem byen Aachen og GAV indeholdt ikke disse tilskud fra og med 1995).

Det er ikke udelukket at betragte disse tilskud som støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, på grund af den omstændighed, at GAV indsamler husholdningsaffald. Kommissionen har ganske vist tidligere anført (svar på skriftlig forespørgsel nr. 2057/92)⁽¹⁾, at foranstaltninger, der fremmer disse indsamlinger, ikke udgør statsstøtte, så længe de sekundære råmaterialer tilbydes til markedspris. Tyskland har over for Kommissionen understreget og på grundlag af rapporter dokumenteret, at mindst 75 % af

⁽¹⁾ EFT C 47 af 18. 2. 1993, s. 14.

GAV's aktiviteter vedrører indsamling af husholdningsaffald. Dermed blev det imidlertid hverken dokumenteret, at GAV hermed udfører en opgave, som efter tysk ret sædvanligvis er de kommunale myndigheders opgave, eller at der her ikke eksisterer konkurrence. Tværtimod har indsamlingen, sorteringen og videresalget af genbrugeligt affald henhørt under den private sektor siden indførelsen af »totrinssystemet«. Dette system involverer mange virksomheder, som konkurrerer med hinanden. Der kan i den forbindelse meget vel være tale om grænseoverskridende konkurrence, især hvis den begunstigede virksomhed er beliggende nær grænsen til andre medlemsstater. Støtte, der ydes til en sådan virksomhed, kan derfor være statsstøtte, som kan fordreje konkurrencevilkårene efter traktatens artikel 92, stk. 1, og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Endvidere kan det fastslås, at tilskuddene til GAV ikke blev ydet som foranstaltninger, der skulle fremme separat indsamling af genbrugsaffald, men derimod til støtte for GAV's ansættelse af ledige, som havde vanskeligt ved at få arbejde.

Den omstændighed, at GAV ejes af Sozialwerk Aachener Christen e.V., og lige så lidt som sin ejer er et kommercielt foretagende, er irrelevant i forbindelse med vurderingen af, hvorledes støtten påvirker samhandelen og konkurrencen, så længe GAV konkurrerer med kommercielle virksomheder på affaldsmarkedet. Argumentet om, at støtten blot skal opveje ekstraomkostninger, ændrer heller ikke det forhold, at der er tale om støtte, men argumentet bør tages i betragtning i forbindelse med undersøgelsen af, om støtten kan være omfattet af undtagelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 3.

Hverken det investeringstilskud på 2,7 mio. DEM eller de årlige tilskud, som GAV modtog i perioden 1992-1994, er blevet forudgående anmeldt efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3, selv om de ikke var baseret på nogen godkendte støtteordninger. Støtten er derfor blevet ydet ulovligt.

Både investeringstilskuddet og de årlige tilskud kunne imidlertid komme i betragtning i forbindelse med undtagelserne i henholdsvis EF-traktatens artikel 92 og EØS-aftalens artikel 61.

De undtagelser, der er nævnt i EF-traktatens artikel 92, stk. 2, kan imidlertid ikke finde anvendelse i det foreliggende tilfælde i betragtning af støttens karakteristika og den omstændighed, at de ikke opfylder betingelserne for at anvende disse undtagelser.

Det skal endvidere bemærkes, at byen Aachen ikke er beliggende i et område, der er berettiget til regionalstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) eller c).

Men under hensyntagen til såvel de sociale aspekter af de årlige tilskud, der blev udbetalt for at sætte GAV i stand til at ansætte og uddanne vanskeligt stillede personer, som

betydningen af den nye hal — opført som led i gennemførelsen af en omstrukturingsplan — for videreførelsen af GAV's sociale aktiviteter og det forhold, at støtten ikke blev misbrugt til en aggressiv fremfærd på markedet, når Kommissionen frem til den konklusion, at samhandelsvilkårene ikke ændres på en måde, der strider mod den fælles interesse. Som følge heraf og på grundlag af nedenstående betragtninger sammenholdt med EF-retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽¹⁾ og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽²⁾ konkluderer Kommissionen, at støtten falder ind under undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og kan godkendes som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner.

De årlige tilskud på i alt 0,48 mio. DEM (udbetalingerne er i mellemtiden indstillet)

I denne forbindelse skal der tages hensyn til, at GAV som virksomhed inden for sektoren for genbrugsaffald ganske vist konkurrerer med andre virksomheder, men virksomhedens opgaver rækker ud over disse økonomiske aktiviteter. Virksomheden er f.eks. forpligtet til at ansætte og uddanne handicappede og langtidslidende i en tidsbegrænset periode. Dette giver de pågældende personer en dobbelt fordel. For det første finder de arbejde i det mindste i en vis periode, og for det andet kan den særlige uddannelse, som de gennemgår hos GAV, øge deres muligheder for at finde beskæftigelse på det »normale« arbejdsmarked, som de i modsat fald muligvis havde været udelukket fra for bestandig. GAV's aktivitet er derfor i overensstemmelse med henstillingerne fra Det Europæiske Råd i Cannes, hvor en styrkelse af foranstaltningerne til fremme af beskæftigelsen af vanskeligt stillede grupper, såsom langtidslidende, unge og ældre arbejdstagere, blev opstillet som et prioriteret mål.

GAV's aktiviteter er heller ikke i strid med EF-retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte, hvori det i punkt 13 udtrykkeligt er fastslået, at Kommissionen traditionelt har »været velvilligt indstillet over for beskæftigelsesstøtte, navnlig når denne skal få virksomhederne til at oprette arbejdspladser eller ansætte personer, der har særlig vanskeligt ved at komme ind på arbejdsmarkedet«. De årlige tilskud, som GAV modtog i perioden 1992-1994, skulle rent faktisk tilskynde virksomheden til at ansætte vanskeligt stillede i stedet for »normale« arbejdssøgende; men da virksomheden i henhold til sine vedtægter i forvejen er forpligtet til at ansætte sådanne personer, kan ovennævnte bestemmelse muligvis ikke finde anvendelse på de årlige tilskud. Endvidere bidrager de årlige tilskud ikke umiddelbart til at skabe varige arbejdspladser for disse personer. Men som det fremgår af punkt 21 i retningslinjerne, er der i forbindelse med ansættelse

⁽¹⁾ EFT C 334 af 12. 12. 1995, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

af vanskeligt stillede ikke krav om en varig ansættelse og en nettojobskabelse, når den midlertidige ansættelse — som i GAV's tilfælde — bringes til ophør frivilligt; hovedformålet med bestemmelsen i punkt 13 er at forhindre, at en virksomhed systematisk ansætter vanskeligt stillede personer på grundlag af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, derpå afskediger disse efter udløbet af den tidsbegrænsede ansættelseskontrakt og derefter ved hjælp af yderligere støtte igen ansætter nye vanskeligt stillede personer på grundlag af tidsbegrænsede kontrakter. En sådan fremgangsmåde ville være et klart misbrug af beskæftigelsesstøtten og ville i stedet for at skabe arbejdspladser til vanskeligt stillede personer udelukkende virke som driftsstøtte til den pågældende virksomhed. Med hensyn til GAV's aktiviteter er det, som nævnt, allerede som følge af virksomhedens målsætning, at bidrage til at løse vanskeligt stillede personers beskæftigelsesproblemer (rent faktisk blev 440 personer også ansat og uddannet i perioden 1987-1995), udelukket, at der findes en sådan risiko. GAV's aktiviteter kan derfor absolut anses for at være forenelige med EF's retningslinjer for beskæftigelsesstøtte.

Endvidere tyder intet på, at GAV kunne misbruge støtten til at underbyde priserne på markedet. De tyske myndigheder har entydigt dokumenteret, at en sådan adfærd er udelukket som følge af proceduren til kontrol af GAV's aktiviteter. Ifølge aftalen mellem byen Aachen og GAV fører Jugendamt, en uafhængig konsulent og Rechnungsprüfungsamt tilsyn med støttens anvendelse. De dokumenter, som Tyskland har forelagt, beviser, at denne kontrol rent faktisk finder sted.

Endvidere viser den rapport, som blev udarbejdet af en uafhængig konsulent i november 1994, at størrelsen af de årlige tilskud ikke kun var begrænset, men også fra år til år faldt i et sådant omfang, at de økonomiske ulemper, som GAV pådrog sig som følge af virksomhedens særlige sociale opgaver, endog var 124 000 DEM højere end de offentlige midler, som GAV havde modtaget til opvejning heraf. I øvrigt fremgik det entydigt af de to rapporter fra uafhængige konsulenter fra november 1994 og marts 1996, som Kommissionen fik forelagt, at GAV's priser ikke lå under gennemsnitspriserne på markedet, men at de endog oversteg disse i de fleste tilfælde.

I betragtning af de sociale virkninger af støtten, som skulle gøre det muligt for GAV at udføre sine særlige sociale opgaver, og det forhold, at denne støtte på den anden side ikke er blevet misbrugt til en aggressiv fremfærd på markedet, kan det lægges til grund, at samhandelsvilkårene ikke ændres på en måde, der strider mod den fælles interesse, samt at undtagelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), kan finde anvendelse på de årlige tilskud.

Investeringsstilskuddet

Med hensyn til investeringsstilskuddet på 2,7 mio. DEM, som blev givet i 1992 til opførelse af en ny sorteringshal, skal det i første række bemærkes, at det ikke umiddelbart havde til formål at kompensere for de ekstra sociale omkostninger, som GAV pådrager sig som følge af virksomhedens særlige opgave med hensyn til at ansætte og uddanne vanskeligt stillede personer.

I løbet af proceduren i henhold til artikel 93, stk. 2, viste det sig imidlertid, at der findes en lang række grunde til at yde tilskuddet, bl.a. at fremme en vellykket gennemførelse af byen Aachens beslutning om at integrere GAV i byens nye affaldshåndteringssystem med henblik på at nedbringe virksomhedens årlige underskud og dermed gøre det muligt for GAV også fortsat at gennemføre sine sociale aktiviteter. Investeringsstilskuddet kunne dermed godkendes i henhold til undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), sammenholdt med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, dog under forudsætning af, at betingelserne i henhold til disse retningslinjer er opfyldt i GAV's tilfælde.

I 1992 kunne GAV absolut betragtes som en kriseramt virksomhed som omhandlet i retningslinjerne, da virksomheden på dette tidspunkt var insolvent og under normale omstændigheder havde måttet indgive konkursbegæring. Således var det underskud, som GAV fremførte, ifølge balancen fra 1992 20 000 DEM højere end egenkapitalen, og virksomheden havde ikke andre aktiver at tilbyde som sikkerhed. I en sådan situation ville ingen privat bank have ydet GAV et lån til opførelsen af hallen, således at virksomheden kunne videreføre sine sociale aktiviteter i form af ansættelse og uddannelse af vanskeligt stillede personer.

Det var imidlertid tvingende nødvendigt at få opført hallen for at integrere GAV i »totrinssystemet« (DSD), en strategi, som var foreslået af en uafhængig konsulent og godkendt af byen Aachen med henblik på at nedbringe de kolossale underskud, som virksomheden havde akkumuleret, da det stadig udelukkende varetog byen Aachens kommunale affaldshåndtering.

De konsoliderede årsregnskaber, som Kommissionen fik forelagt, viser, at den tilsigtede reduktion af underskuddene og den dermed forbundne forbedring af GAV's rentabilitet kunne gennemføres. Virksomhedens fremførte underskud, som i 1992 udgjorde 370 000 DEM, kunne nedbringes til 42 400 DEM takket være beskedne årlige overskud.

Endvidere blev det i løbet af proceduren i henhold til artikkel 93, stk. 2, klart, at det offentlige støtte til opførelse af den nye sorteringshal var en uforudsigelig betingelse for gennemførelsen af virksomhedens integrering i byen Aachens affaldshåndteringssystem og dermed for videreførelsen af virksomhedens sociale aktiviteter.

Den gamle sorteringshal var således kun lejet, og lejekontrakten var blevet opsagt af ejeren. Som følge heraf havde GAV været nødt til at indstille aktiviteterne, hvis den nye hal ikke var blevet opført.

Ydermere har de tyske myndigheder dokumenteret, at opførelsen af den nye sorteringshal var nødvendig med henblik på at bringe GAV's aktiviteter i overensstemmelse med de tyske miljøbeskyttelsesbestemmelser, bl.a. med hensyn til luft- og vandforurening samt støjbegrænsning. Da produktionen i den gamle hal ikke opfyldte disse miljøbeskyttelseskrav, var de administrative afgørelser, som lå til grund for GAV's tilladelse til at udføre aktiviteterne i den gamle hal, kun midlertidige og tidsbegrænsede. De standarder, man har opnået med den nye hal, overstiger endog de normer, der er fastsat i bestemmelserne.

Det fremgår desuden af den administrative afgørelse fra Regierungspräsident Köln, at der var en snæver forbindelse mellem ydelsen af investeringstilskuddet og GAV's sociale aktiviteter, da ydelsen af investeringstilskuddet var betinget af, at GAV fortsat ansætter vanskeligt stillede personer i mindst 25 år. I modsat fald skal støtten tilbagebetales.

Endvidere ligner GAV med hensyn til balance, omsætning og et svingende antal ansatte på 40-60 personer i høj grad en lille virksomhed som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder. I øvrigt var GAV's andel af det tyske marked for genbrugsaffald i 1993 kun på 0,004% og andelen af Fællesskabets samlede marked følgelig klart mindre.

Endvidere bør det ikke glemmes, at GAV selv i vidt omfang har bidraget til opførelsen af hallen og dermed til omstruktureringen af virksomhedens aktiviteter ved selv at tilvejebringe 1,3 mio. DEM af egne midler til investeringen på i alt 4 mio. DEM.

Endelig skal det endnu en gang understreges, at de tyske myndigheder har dokumenteret, at GAV ikke har ført sig aggressivt frem på markedet og således ikke har misbrugt den modtagne støtte i dette øjemed.

På baggrund af disse argumenter og navnlig betydningen af den nye hal for videreførelsen af GAV's sociale aktiviteter kan det lægges til grund, at samhandelsvilkårene ikke ændres på en måde, der strider mod den fælles interesse, og at undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), sammenholdt med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder kan finde

anvendelse på investeringstilskuddet fra Regierungspräsident Köln.

VI

Eftersom GAV kun har en begrænset markedsandel, påviseligt ikke har ført sig aggressivt frem på markedet, og da de ovenfor anførte argumenter for støtten opvejer ulemperne for fællesmarkedet, kan støtten til GAV godkendes. Desuden ville Kommissionen med en negativ beslutning gå imod sin egen politik, der går ud på at tilskynde til ansættelse af vanskeligt stillede personer. Godkendelsen af støtten må imidlertid gøres betinget af, at Tyskland også fortsat iværksætter egnede foranstaltninger til kontrol af GAV's adfærd på markedet, navnlig virksomhedens prispolitik —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De årlige tilskud på i alt 0,48 mio. DEM i perioden 1992-1994 og investeringstilskuddet på 2,7 mio. DEM, som henholdsvis byen Aachen og Regierungspräsident Köln tildelte virksomheden Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH (GAV), udgør en ulovlig støtte i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, da de ikke er blevet forudgående anmeldt til Kommissionen.

Den i stk. 1 nævnte støtte er forenelig med fællesmarkedet på betingelse af, at Tyskland også fortsat gennemfører foranstaltningerne til kontrol af GAV's adfærd på markedet, navnlig virksomhedens prispolitik, da formålet med støtten er at fremme udviklingen af visse erhvervsgræne uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Artikel 2

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. september 1997.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 19. maj 1998

truffet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 vedrørende handelshindringerne som følge af den japanske praksis ved import af læder

(meddelt under nummer K(1998) 1373)

(98/354/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 356/95⁽²⁾, særlig artikel 13 og 14,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 24. februar 1997 blev der indgivet en klage til Kommissionen i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 3286/94 vedrørende den japanske praksis ved handel med læder. Klagen blev indgivet af Cotance, Sammenslutningen af Det Europæiske Fællesskabets Nationale Garverforeninger. De pågældende varer var læder i stykker af hornkvæg eller af dyr af hestefamilien, garvet og parat til færdigbehandling og/eller farvet og præget, også spaltet, og læder i stykker af får og lam og af ged og gedekid, garvet, farvet og præget.
- (2) Cotance hævdede, at eksport af dette læder fra Det Europæiske Fællesskab til Japan var praktisk talt umulig som følge af en kombination af følgende handelshindringer: forvaltningsmetoden for toldkontingenterne for dette læder, der bevirkede, at kontingenterne ikke kunne opbruges, subsidierne til den japanske læderindustri og de japanske importørers og forhandleres restriktive forretningspraksis.
- (3) Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til, at det var berettiget at indlede en procedure i henhold til forordning (EF) nr. 3286/94. Kommissionen indledte derfor den 9. april 1997 en undersøgelses-

procedure⁽³⁾, som førte til en tilbundsgående faktisk og retlig undersøgelse i Kommissionen af betingelserne for import til Japan af læder. Kommissionen drager følgende konklusioner af denne undersøgelse:

B. HANDELSHINDRINGER

a) Forvaltning af toldkontingenter

- (4) Japan indførte i 1986 tre toldkontingenter for import af færdigbehandlet læder af hornkvæg og af dyr af hestefamilien (første og andet kontingent) samt af får og lam og af geder og gedekid (tredje kontingent); inden for disse kontingenter opkræves en nedsat toldsats ved import. I 1997 androg denne nedsatte toldsats mellem 13,9 % og 18,5 %, medens tolden ved import uden for kontingentet androg 48,8 %, hvilket er et klart afskrækkende niveau. Skønt niveauet for de tre toldkontingenter, der fastsættes hvert år af Diete, er lavt, underudnyttes de jævnlige, selv om garverne i Fællesskabet udviser betydelig interesse for det japanske marked.
- (5) Kommissionen kunne påvise, at forvaltningen af den licensordning, der gør det muligt at importere inden for toldkontingentets rammer, er særdeles kompliceret. Tildelingerne til traditionelle importører beregnes på grundlag af den tidligere imports størrelse, og der fastsættes et bestemt maksimum for nye importører. Denne ordning synes på en række områder at være kritisabel:
- (6) For det første vokser tildelingen til traditionelle importører ikke — eller meget lidt — fra år til år, og nye importører må nøjes med en særdeles beskedne tildeling, selv om kontingenterne ikke er opbrugt ved årets udgang.
- (7) For det andet udstedes licenserne ofte for mængder, der ikke er af klar økonomisk interesse, og den meget korte gyldighedsperiode for visse licenser, der udstedes sidst på året, gør ikke en optimal udnyttelse mulig. Gyldighedsperioden for uudnyttede licenser kan imidlertid ikke strække sig ind i det følgende år.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 41 af 23. 2. 1995, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 110 af 9. 4. 1997, s. 2.

- (8) For det tredje skal ansøgningerne om licenser inden for det »generelle« kontingent, der udgør 95 % af det samlede kontingent, indgives på én dag ved årets begyndelse. Dette krav forekommer ikke rimeligt.
- (9) Endelig er der tendens til, at visse dele af forvaltningen af ordningen, bl.a. de betingelser, der skal være opfyldt, for at en virksomhed kan kalde sig traditionel importør, afskrækker udenlandske selskaber fra at oprette et kontor i Japan med henblik på direkte import af læder, dvs. uden japanske mellemmand.
- (10) Efter Kommissionens opfattelse indebærer de ovenstående oplysninger, at ordningen med udstedelse af importlicenser inden for rammerne af tre toldkontingenter for læder er mere kompliceret end nødvendigt og kan udgøre en indirekte beskyttelse af de indenlandske japanske producenter af læder.
- (11) Kommissionen drager den konklusion af disse elementer, at det kan bestrides, at ordningen med udstedelse af importlicenser er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 6, og artikel 3, stk. 5, litra g), h), i) og j), i den aftale om importlicensprocedurer, der er knyttet som bilag til Marrakech-aftalen om oprettelse af WTO.

b) Subsidier

- (12) Kommissionen konstaterede ligeledes, at den japanske regering i årevis har ydet betydelige subsidier til forbedring af de såkaldte »Dowa«-regioner. Der blev således for året 1996 afsat bevillinger på 126 000 mio. yen dertil. Disse subsidier, som ikke er anmeldt til WTO, kan betragtes som specifikke, fordi de kun ydes til visse virksomheder på den japanske regerings jurisdiktionsområde, og fordi der ikke benyttes neutrale og horisontale kriterier for, hvem der kan nyde godt af disse subsidier. De dele af det japanske territorium, hvor disse virksomheder er beliggende, er netop de områder, hvor de japanske garverier traditionelt er beliggende.
- (13) Hertil kommer et støtteprogram for lædersektoren til et beløb af lidt mere end 300 mio. yen i 1996, som Japan har anmeldt i henhold til artikel XVI i GATT 1994 og artikel 25 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Endelig findes der en lånegarantifond for læderindustrien. Denne fond menes at give et rentefkast på 300 mio. yen om året.
- (14) Det beløb, der ydes under disse forskellige programmer, kan øjensynlig i Dowaregionerne nå op på 5 % af salgsbeløbet for færdigbehandlet læder, hvilket giver anledning til en formodning

om alvorlig skade for Fællesskabets interesser i henhold til artikel 5 og 6 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, der er knyttet som bilag til Marrakech-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen. Kommissionen konkluderer, at der som følge af disse subsidiers indvirkning på Fællesskabets interesser kan træffes foranstaltninger mod dem i henhold til artikel 7 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger.

- (15) Kommissionens konklusioner er baseret på de foreliggende oplysninger. Under disse omstændigheder kan det være nødvendigt med visse supplerende oplysninger til bekræftelse af analysen af de ugunstige virkninger, som de fastlagte subsidier har for Fællesskabets interesser. Disse oplysninger kan i påkommende tilfælde indhentes som led i proceduren for tvistbilæggelse ved anvendelse af bilag V til aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger.

c) De japanske importørers forretningspraksis

- (16) De japanske importørers og forhandleres restriktive forretningspraksis er ikke påvist, og denne handelshindring kan derfor ikke benyttes som fastslået kendsgerning.

C. UGUNSTIGE HANDELSMÆSSIGE VIRKNINGER

- (17) Forvaltningsordningen for importlicenser i forbindelse med toldkontingenter giver anledning til betydelig usikkerhed blandt eksportørerne, som ikke kan forudsige udviklingen i deres salg i Japan, og denne usikkerhed afskrækker dem fra at gøre en reel indsats for at vinde indpas på markedet. Desuden bevirker den, at EF-garvernes eksportomkostninger, som i forvejen er unormalt høje, forøges yderligere.
- (18) Subsidierne til den japanske industri holder de japanske garveres konkurrenceevne på et kunstigt højt niveau inden for et marked, der i forvejen er stærkt afskærmet mod omverdenen. Resultatet er, at det gøres endnu vanskeligere for EF-garverne at vinde indpas på det japanske marked.
- (19) Dette har givet sig udslag i, at Fællesskabets eksport til Japan af færdigbehandlet læder er lavere end det, der med rimelighed kunne forventes på et marked af denne størrelse. Rent faktisk er det såvel i faste som i løbende priser kun ca. 1,7 % af Fællesskabets eksport af det af klagen omfattede

læder, der har Japan som bestemmelsessted. Disse vanskeligheder med adgangen til det japanske marked har store ugunstige handelsmæssige virkninger for en fællesskabsindustri, der er stærkt afhængig af eksport til de industrialiserede lande, der er de eneste markeder, som kan købe betydelige mængder læder af luksuskvalitet.

D. FÆLLESSKABETS INTERESSE

- (20) Som følge af de ovennævnte ugunstige handelsmæssige virkninger for garverne i en række medlemsstater er det i Fællesskabets interesse, at der gribes ind.
- (21) Efter vedtagelsen i 1984 af rapporten fra GATT-panelet vedrørende de foranstaltninger, som Japan havde truffet over for importen af læder⁽¹⁾, forventede Fællesskabet, at Japan ville træffe foranstaltninger til at forbedre de reelle vilkår for adgangen til dette marked. Da denne målsætning ikke er ført helt ud i livet, synes det at være i Fællesskabets interesse at gribe ind for at råde bod på denne tingenes tilstand.

E. KONKLUSIONER OG FORANSTALTNINGER

- (22) Det blev som led i undersøgelsen påvist, at den aktuelle japanske ordning ikke gør det muligt at øge Fællesskabets eksport af læder til Japan væsentligt. Det vil være en forudsætning for at sikre en mærkbar forbedring af betingelserne for adgangen til dette marked, at der foretages betydelige ændringer i forvaltningsordningen for licenserne og i subsidieprogrammerne.
- (23) De forskellige svar fra de japanske myndigheder viser tydeligt, at de ikke har til hensigt at foretage de forventede ændringer. Under disse omstændigheder er en anvendelse af de procedurer for tvistbilæggelse, der er hjemlet i Marrakech-aftalen om

oprettelse af WTO, den eneste måde, hvorpå Fællesskabet kan gøre sine rettigheder gældende.

- (24) Kommissionen vil derfor anmode Japan om at deltage i en international konsultationsprocedure inden for rammerne af WTO-tvistbilæggelsen i henhold til artikel 6 i aftalen om importlicensprocedurer og artikel 7 og 30 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Forvaltningen af de tre toldkontingenter, der er åbnet for import til Japan af læder, og de virkninger, som den japanske regerings subsidier til den japanske læderindustri har for Fællesskabets interesser, udgør »handelshindringer« i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 3286/94.

2. Det Europæiske Fællesskab træffer i henhold til forståelsen vedrørende reglerne og procedurerne for tvistbilæggelse og alle andre relevante bestemmelser i Marrakech-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen foranstaltninger mod Japan vedrørende de i artikel 1, stk. 1, fastsatte handelshindringer.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1998.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

⁽¹⁾ Panelet vedrørende de foranstaltninger, som Japan har truffet over for importen af læder: panelets rapport blev vedtaget den 15.-16. maj 1984 (L/5623).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 782/98 af 7. april 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1626/94 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 113 af 15. april 1998)

Side 6, tredje betragtning, anden linje:

Ordet »fremtidige« udgår.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 803/98 af 16. april 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2275/96 om specifikke foranstaltninger for levende planter og blomsterdyrkningens produkter for 1998

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 115 af 17. april 1998)

Side 6, artikel 3, stk. 1, hoved i tabellens 2. søjle:

i stedet for: »Kvoteandel (mio. ECU)«

læses: »Kvoteandel (tusind ECU)«.
